

Σχολή Επιστήμης της Πληροφορίας & Πληροφορικής

Τμήμα Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Η μεταστροφή από τον ερασιτεχνικό στον
επαγγελματικό αθλητισμό.
Το παράδειγμα του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου Α.Ο.
Κέρκυρα (2000 – 2020):
Ιστορική και Κοινωνική Προσέγγιση»**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΨΗΡΙΔΗΣ, ΑΜ: Β2018011

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Παυλογιάννης Ονούφριος, Δρ. Ιστορίας,
Μέλος Ε.Δ.Ι.Π, Ιονίου Πανεπιστημίου.

Copyright © Ιωάννης Ψηρίδης 2023.

Δηλώνω υπεύθυνα και γνωρίζοντας τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ότι η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι εξ ολοκλήρου δικής μου ερευνητικής εργασίας, δεν αποτελεί προϊόν αντιγραφής ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (κάθε είδους, μορφής και προέλευσης) για τη συγγραφή της περιλαμβάνονται στη βιβλιογραφία.

Η παρούσα πτυχιακή εργασία διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση.

Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της πτυχιακής για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμών του συγγραφέα.

«Το ποδόσφαιρο δεν είναι τίποτα άλλο από μια μικρογραφία της ζωής, γεμάτο στιγμές, χαρακτήρες και συναισθήματα, αλλά και της κοινωνίας μας που ζει και κινείται σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες, όπως ένα ποδοσφαιρικό παιχνίδι. Στην εποχή που διανύουμε, ο αθλητισμός, και ιδιαίτερα το ποδόσφαιρο, μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης και δύναμης, δίνοντάς μας την ελπίδα ότι το ανθρώπινο στοιχείο και οι αξίες της συνεργασίας, της προσπάθειας και του διαλόγου που μοιραζόμαστε είναι ισχυρότερα από όλα αυτά που μας διχάζουν».

Ανδρέας Δρακόπουλος, Πρόεδρος του ΙΣΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα εργασία, έχει ως βασικό της αντικείμενο τη μελέτη της πορείας που ακολούθησε ο ποδοσφαιρικός σύλλογος ΑΟ Κέρκυρα, ως παράδειγμα ομάδας που έκανε μεταστροφή από τον ερασιτεχνικό στον επαγγελματικό αθλητισμό. Η μελέτη αφορά την περίοδο 2000 έως 2020, ένα διάστημα μέσα στο οποίο, η ομάδα του νησιού των Φαιάκων έκανε εντυπωσιακά περάσματα στην Σούπερ Λίγκ (Super League) και επιστροφές στην Φούτμπολ Λίγκ (Football League) στο πρωτάθλημα επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Ελλάδας.

Η εργασία δεν περιορίζεται μόνο στην παρακολούθηση και την καταγραφή της πορείας του συλλόγου αλλά επεκτείνεται στη μελέτη της ιστορίας του ποδοσφαίρου σε διεθνές, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, εστιάζοντας και στην ιστορική αλλά και στην κοινωνική προσέγγισή του.

Ο στόχος είναι δισδιάστατος: Από τη μία η ανακάλυψη των συνθηκών που επηρεάζουν την πορεία ενός αθλητικού και συγκεκριμένα ποδοσφαιρικού σωματείου για να περάσει από τον ερασιτεχνικό στον επαγγελματικό αθλητισμό, και από την άλλη η ανακάλυψη της σχέσης του αθλήματος με την τοπική κοινωνία, με την εθνική συγκυρία και την παγκόσμια πραγματικότητα. Και καθώς η ποιοτική μέθοδος της έρευνας προϋποθέτει την ευελιξία (Τσιώλης, 2014:15), δουλεύοντας πάνω στο βασικό αντικείμενο, δεν θα αποφευχθεί η προσέγγιση καταστάσεων από διαφορετικά οπτικά πεδία. Άλλωστε κάθε αποτέλεσμα μπορεί να μπει στη διαδικασία της επανεξέτασης ή μιας πιο διευρυμένης οπτικής.

Λέξεις κλειδιά: ιστορία, κοινωνία, πορεία, ποδόσφαιρο, Κέρκυρα, ερασιτεχνικό, επαγγελματικό.

Πίνακας περιεχομένων

1. Περίληψη.....	3
2. Εισαγωγή.....	6
3. Αρχαία εποχή και ποδόσφαιρο.....	7
4. Το ποδόσφαιρο κατά τους νεότερους χρόνους.....	8
5. Το σύγχρονο ποδόσφαιρο.....	9
6. Ερασιτεχνικό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου.....	11
7. Α' Εθνική Επαγγελματική Κατηγορία Ποδοσφαίρου.....	11
8. Η δημοφιλία του ποδοσφαίρου.....	12
9. Το Ποδόσφαιρο και η Οικονομία.....	13
10. Το Ποδόσφαιρο και η Πολιτική.....	14
11. Το Ποδόσφαιρο και οι οπαδοί του.....	15
12. Η Ιστορία του Ποδοσφαίρου στην Ελλάδα.....	17
13. Ιστορική Αναδρομή του Αθλητισμού στην Κέρκυρα.....	19
14. Η Ιστορία της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων της Κέρκυρας.....	21
I. Κατάλογος Ποδοσφαιρικών Σωματείων Ε.Π.Σ. Κέρκυρας.....	22
15. Ιστορία του Α.Ο. Κέρκυρα	
15α) Πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από την ίδρυση έως το 2002.....	24
i. Πίνακας με την πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από το 1969 έως το 2002.....	26
15β) Νεότερη Ιστορία του Α.Ο. Κέρκυρα (2002-2021).....	27
i. Πίνακας με την πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από το 2002 έως το 2020.....	29
15γ) ΑΟ Κέρκυρα 2020 – Η εικόνα της ομάδας μετά την επιστροφή της.....	30
15δ) Ο φίλαθλος κόσμος του ΑΟ Κέρκυρα – Η ιστορία των Vourligans.....	31
i. Ο ύμνος του Α.Ο. Κέρκυρα	33
16. Επίλογος.....	34
17. Ορισμοί από τον Κανονισμό Αγώνων Ποδοσφαίρου Επαγγελματικών και Ερασιτεχνικών Πρωταθλημάτων.....	35
18. Φωτογραφικό υλικό.....	37
19. Βιβλιογραφία.....	47

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

F.A.: Football Association

FIFA: Federation Internationale de Football Association

Δ.Σ.: Διοικητικό Συμβούλιο

Σ.Ε.Γ.Α.Σ.: Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων

Ε.Π.Ο.: Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία

IFAB: Διεθνές Συμβούλιο Ποδοσφαίρου

ΙΣΝ: Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Ε.Π.Σ.Ε.: Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Ελλάδος

Ε.Π.Σ.Κ.: Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Κέρκυρας

Ε.Π.Σ.Θ.: Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Θεσπρωτίας

Γ.Σ: Γενική Συνέλευση

MME: Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

ΑΟ: Αθλητικός Όμιλος

ΣΦΑΟΚ: Σύνδεσμος Φιλάθλων ΑΟΚ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το ποδόσφαιρο ήταν και είναι η πιο διαδεδομένη και δημοφιλής αθλητική ενασχόληση στον κόσμο, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζεται ως ο “βασιλιάς των σπορ”. Μάλιστα τα τελευταία χρόνια καταγράφεται η ραγδαία αύξηση στο κομμάτι της συμμετοχής στο άθλημα σε παγκόσμιο επίπεδο, με περισσότερους από 250 εκατομμύρια αθλητές, σε πάνω από 200 κράτη (Wise, 2014). Η ιστορία του έχει ρίζες στην αρχαιότητα, όπου υπάρχουν μαρτυρίες για παιχνίδια, που παίζονταν μεταξύ δύο ομάδων που προσπαθούσαν με κλωτσιές, σπρωξίματα ή άλλους τρόπους, χωρίς τη χρήση των χεριών, να καταφέρουν να περάσουν τη μπάλα στην αντίθετη μεριά ενός γηπέδου για να καταλήξει στην εστία της αντίπαλης ομάδας (SanSimera, n.d.).

Με τη σύγχρονη μορφή του το ποδόσφαιρο γεννήθηκε στα μέσα του 19ου αιώνα, και πλέον θεωρείται ένα ξεχωριστό άθλημα, χωρίς καμία ιστορική σύνδεση με τα προηγούμενα, παρά μόνο κάποιες ομοιότητες (Tomlinson, 2000). Συγκεκριμένα, η 26η Οκτωβρίου 1863 θεωρείται η επίσημη ημερομηνία γέννησης του σύγχρονου ποδοσφαίρου. Πρόκειται για την ημέρα όπου, αντιπρόσωποι ομάδων μαζί με αντιπροσώπους του κολεγίου του Κέιμπριτζ συγκεντρώθηκαν στην «Ταβέρνα των Μασόνων» στην πόλη του Λονδίνου και συμφώνησαν στην ίδρυση της Ένωσης Ποδοσφαίρου Αγγλίας (Football Association, F.A.). Την ίδια μέρα προχώρησαν και στη δημιουργία των κανονισμών που διέπουν το άθλημα έως τις μέρες μας. Πρωταρχικός νόμος του αθλήματος είναι η απαγόρευση επαφής των ποδοσφαιριστών με την μπάλα, διαμέσου των άνω άκρων, με εξαίρεση τους τερματοφύλακες (Tomlinson, 2014). Πολύ σύντομα, η Αγγλική Ομοσπονδία, παρόλο που αρχικά ήταν υπέρ του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, αναγκάστηκε να επιτρέψει τον επαγγελματισμό. Έτσι, το 1888 φτάσαμε να μετράμε 12 πλήρως επαγγελματικές ομάδες στη Μεγάλη Βρετανία, οι οποίες το 1892 είχαν ανέβει στις 28 (SanSimera, n.d.).

Η διάδοση του ποδοσφαίρου από τους Βρετανούς στον υπόλοιπο κόσμο ξεκίνησε το 1880, περίοδο που η Βρετανική Αυτοκρατορία βρισκόταν στην ακμή της δόξας της και της επιρροής της. Μόλις στις αρχές του 20ου αιώνα, το συγκεκριμένο άθλημα, είχε διαδοθεί σε όλο τον κόσμο. Το γεγονός της παγκόσμιας υιοθέτησης του ποδοσφαίρου οδήγησε στην ανάγκη ίδρυσης μιας ανώτατης αρχής που θα το εποπτεύει, και θα είναι υπεύθυνη για τους κανονισμούς που πρέπει να το διέπουν. Με αυτό το σκοπό, στις 21 Μαΐου του 1904 ιδρύθηκε στο Παρίσι η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FIFA) (SanSimera, n.d.). Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της συμπεριλαμβάνεται και το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου (Μουντιάλ), που λαμβάνει χώρα κάθε τέσσερα χρόνια, από το 1930, με τη Μεγάλη Βρετανία να είναι η μόνη χώρα που τιμής ένεκεν, διατηρεί τέσσερις εθνικές ομάδες, της Αγγλίας, της Σκωτίας, της Ουαλίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Tomlinson, 2000).

ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Η γέννηση του ποδοσφαίρου κρύβεται πολλά χρόνια πίσω στο παρελθόν. Υπάρχουν μαρτυρίες ιστορικές σε σχέση με την ύπαρξη προγενέστερων τύπων ποδοσφαίρου στην Κίνα, στην αρχαία Ελλάδα, στην Ρώμη και αλλού. Χωρίς να είμαστε σίγουροι για το κατά πόσο το ποδόσφαιρο αποτελεί την απευθείας εξέλιξη κάποιου από όλα αυτά τα παιχνίδια που υπήρξαν στην αρχαιότητα, μπορούμε να εντοπίσουμε τα κοινά χαρακτηριστικά που έχουν με το άθλημα έτσι όπως το γνωρίζουμε σήμερα (Vigarrello, 2004).

Στην Κίνα τον 11ο π.χ. αιώνα, το τσου-κου, ήταν ένα είδος ποδοσφαίρου, που παιζόταν με μπάλα φτιαγμένη από δέρμα και γεμισμένη με γυναικεία μαλλιά. Την μπάλα την κλωτσούσαν αντίπαλες ομάδες με στόχο μια κατασκευή – ένα είδος «τέρματος» φτιαγμένο από μπαμπού, με μήκος περίπου 3 ή 4 μέτρων, όπου πίσω του υπήρχε τεντωμένο ένα δίχτυ από μετάξι. Μαρτυρίες δηλώνουν πως τον 5ο π.χ. αιώνα το τσου-κου εντάχθηκε στη στρατιωτική εκπαίδευση των Κινέζων. Για την ίδια περίοδο, υπάρχει στο Εθνολογικό Μουσείο του Μονάχου και ένα χειρόγραφο του Λι-Γου, σύμφωνα με το οποίο, το τσού-κου εισήχθη και στην Ιαπωνία και υπάρχουν αναφορές για αγώνες που διεξήχθησαν ανάμεσα σε ομάδες της Κίνας και της Ιαπωνίας (Vigarrello, 2004).

Στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου υπάρχουν οι πρώτες πληροφορίες για ένα παιχνίδι με μπάλα στα Ομηρικά έπη, όπως επίσης και στον Θεαίτητο του Πλάτωνα. Το παιχνίδι όμως που διαδόθηκε λόγω της δημοφιλίας του μέχρι και την Ρώμη, είχε το όνομα «επίσκυρος», από τη γραμμή με σκύρα, που χώριζε το γήπεδο μέσα στο οποίο παιζόταν. Ο Γαληνός(ιατρικός συγγραφέας της ελληνικής αρχαιότητας) μας δίνει μία καταπληκτική περιγραφή στο έργο του “Περί ασκήσεων με μικρή μπάλα» του παιχνιδιού “**επίσκυρος**”: *«Όταν οι παίκτες παρατάσσονται σε αντίθετες σειρές και αγωνίζονται, για να εμποδίσουν τον αντίπαλο να κρατήσει την μπάλα στο κέντρο, τότε είναι βίαια άσκηση με κρατήματα στους ώμους και λαβές πάλης. Έτσι το κεφάλι και ο λαιμός ασκούνται με τις κινήσεις, τα κρατήματα των ώμων και τα πλευρά και το στήθος και το στομάχι ασκούνται από τα κρατήματα και τις λαβές πάλης με τα χέρια. Σε αυτό το παιχνίδι οι γλουτοί και τα πόδια τεντώνονται βίαια, γιατί αποτελούν τη βάση των κινήσεων. Ο συνδυασμός με το τρέξιμο μπροστά και πίσω και τα πηδήματα στα πλάγια, κάθε άλλο παρά μικρή άσκηση είναι όχι μόνο για τα πόδια, αλλά και για όλο το σώμα που είναι σε κίνηση».*

Οι Ρωμαίοι, όταν το έφεραν και στη Ρώμη, του έδωσαν το όνομα «harapastum» και συνήθιζαν να το παίζουν κυρίως στρατιώτες χρησιμοποιώντας διαφορετικούς τύπους μπάλας. Ο Μαρτιάλιος, σε επίγραμμα του, περιγράφει δύο από αυτούς τους τύπους: Την «pilapaganica» την οποία χρησιμοποιούσαν συνήθως χωρικοί. Η «pilapaganica», ήταν φτιαγμένη από δέρμα και γεμισμένη με πούπουλα. Υπήρχε και η «follies» που ήταν από δέρμα στο εξωτερικό μέρος και γεμισμένη με μια φούσκα από αέρα εσωτερικά (Vigarrello, 2004).

Αξίζει να αναφέρουμε και το ανάγλυφο που χρονολογείται στον 4ο π.Χ. αιώνα και φιλοξενείται στο Αρχαιολογικό Μουσείο των Αθηνών. Απεικονίζει έναν έφηβο που παίζει μια σφαίρα με το πόδι του. Υπάρχουν και οι ανασκαφές στη Σαμοθράκη από Αμερικανούς και τον Έλληνα αρχαιολόγο Ανδρέα Βαβρίτσα, οι οποίες έφεραν στο φως μια μπάλα ποδοσφαίρου και μέσα σε τάφο του 3ου π.Χ. αιώνα, ένα πήλινο συμπαγές ομοίωμα

μπάλας, που δεν διαφέρει από τις μπάλες που χρησιμοποιούνται σήμερα στο ποδόσφαιρο (Vigarrello, 2004).

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΤΕΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Την περίοδο του μεσαίωνα το παιχνίδι της μπάλας χρησιμοποιήθηκε ως μέσο έκφρασης του ανταγωνισμού μεταξύ γειτονικών χωριών ή ακόμη και μεταξύ φατριών του ιδίου χωριού. Οι κανονισμοί διέφεραν από τόπο σε τόπο και δεν είχαν καμία σχέση με τους κανονισμούς που εφάρμοζαν οι άνθρωποι κατά την αρχαιότητα. Υπήρχε μεγάλος φανατισμός σε βαθμό που ανάγκασε υψηλόβαθμους της τότε εξουσίας να πάρουν μέτρα περιορισμού του παιχνιδιού. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Ερρίκου του Β΄ της Αγγλίας που προχώρησε στην απαγόρευση του παιχνιδιού, προκειμένου να αποφύγει τις εκδηλώσεις ακραίων συμπεριφορών από θερμούς υπηκόους του (Vigarrello, 2004).

Το παιχνίδι με τη μπάλα ήταν κατά κύριο λόγο το παιχνίδι του λαού που ξεκίνησε από τους αγρούς και πολύ γρήγορα έγινε το αγαπημένο παιχνίδι των λαϊκών τάξεων. Για τους ανθρώπους όμως της υψηλής κοινωνίας, της εκκλησίας και της εξουσίας, ήταν ένα χυδαίο και θορυβώδες χόμπι που κρατούσε τους ανθρώπους μακριά από την άσκηση των εργασιακών και χριστιανικών τους καθηκόντων και γι' αυτό προσπάθησαν, χωρίς καμία επιτυχία, να σταματήσουν την ανάπτυξή του (Vigarrello, 2004).

Είναι γεγονός πως το «ποδόσφαιρο του όχλου», όπως συνήθιζαν να το ονομάζουν εκείνη την εποχή, δεν ήταν ακόμα το ποδόσφαιρο με τη σημερινή του μορφή. Ο τρόπος που παιζόταν, κατά μήκος μιας πόλης, με παίκτες που μπορεί να έφταναν μέχρι και τους πεντακόσιους, με συγκρούσεις που μπορεί να διαρκούσαν μια ολόκληρη μέρα, πολλές φορές είχε ως αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς έως και θανάτους. Συγκεκριμένα, ο Άγγλος Τζον Λαντζένιους, περιγράφει το 1200, με ιδιαιτέρως μελανά γράμματα την βιαιότητα που χαρακτήριζε τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις εκείνης της εποχής. Ήταν το 1300 όταν το συμβούλιο των Γερόντων της Πίζας, αποφάσισε να επιβάλλει αυστηρές ποινές σε όσους συνέχιζαν να παίζουν ποδόσφαιρο στη πλατεία της Μητρόπολης και του νεκροταφείου (Vigarrello, 2004).

Ο κόσμος όμως απλά συνέχιζε να παίζει. Η Φλωρεντία είναι ο τόπος όπου το ποδόσφαιρο βρήκε τη μεγαλύτερη διάδοση κατά την εποχή των Μεδίκων. Τον 17ο αιώνα εκδόθηκε το λεξικό της Ακαδημίας της Κρούσκα στη Βενετία. Εκεί θα βρούμε την παρακάτω περιγραφή: «Ποδόσφαιρο είναι ένα παιχνίδι που παίζεται στη Φλωρεντία, με δύο ομάδες, όπως σε παράταξη μάχης, με μια μπάλα φουσκωμένη με αέρα. Μοιάζει με τη σφαιρομαχία που πέρασε από τους Έλληνες στους Λατίνους και από τους Λατίνους σ' εμάς». Στη Φλωρεντία το ποδόσφαιρο παιζόταν συνήθως σε ημέρες μεγάλων γιορτών και πολύ συχνά, λαμπροί άρχοντες και διάσημοι καλλιτέχνες λάμβαναν μέρος στους αγώνες. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση τριών ανθρώπων, ο Κλήμεντας ο Γ', ο Λέοντας ο Ι' και ο Ουρβανός ο Ζ', οι οποίοι ενεπλάκησαν με φανατισμό με το άθλημα αυτής της εποχής και μετέπειτα πήραν τον Παπικό θρόνο (Vigarrello, 2004).

Όμως η απόφαση που δημιούργησε νέα δεδομένα και νέες προοπτικές για το ποδόσφαιρο ήταν αυτή που εξέδωσε στην Αγγλία το 1617 ο Ιάκωβος ο Α' ο Στιούαρτ. Πρόκειται για την «Declaration of Sports» όπως έχει μείνει γνωστή, η οποία ήρθε να καταργήσει όλες τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς που υπήρχαν τότε σε σχέση με το ποδόσφαιρο και βοήθησε στη γρήγορη διάδοσή του στα κολλέγια. Μέχρι το 1820 και

παρότι το ποδόσφαιρο δεν είχε πάρει ακόμα το όνομα football, υπήρχαν όροι και κανονισμοί παραπλήσιοι με τους σημερινούς (Vigarrello, 2004).

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Υπήρξαν μια σειρά γεγονότων που οδήγησαν στη δημιουργία του ποδοσφαίρου έτσι όπως το γνωρίζουμε σήμερα. Πιο συγκεκριμένα, στα μέσα του 19ου αιώνα, υπήρξε η ανάγκη δημιουργίας ενός κανονισμού για το άθλημα που σήμερα όλοι γνωρίζουμε και ονομάζουμε ποδόσφαιρο. Ο αρχικός στόχος ήταν να οριοθετηθεί το παιχνίδι σε σχέση με άλλα παρόμοια, όπως το ράγκμπι, που παίζονταν στα σχολεία της Αγγλίας. Έτσι, το 1848 στο Κέιμπριτζ, έγινε μια συνεδρίαση με εκπροσώπους των κολεγίων Ίτον, Χάρουου και Ράγκμπι και ορίστηκαν οι πρώτοι κανονισμοί που πήραν μάλιστα και το όνομα της πόλης. Οι κανονισμοί αυτοί διατηρήθηκαν για μικρό διάστημα, συνέφεραν όμως σημαντικά στην ενοποίηση και κωδικοποίηση ενός πρώτου τεχνικού κανονισμού (Newsroom, 2019).

Οι προσπάθειες κορυφώθηκαν το 1863 και συγκεκριμένα στις 26 Οκτωβρίου, στην «Ταβέρνα των Μασόνων» στο Λονδίνο, συγκεντρώθηκαν αντιπρόσωποι ομάδων κι ενός κολεγίου, και συμφώνησαν στην ίδρυση της Ένωσης Ποδοσφαίρου Αγγλίας (F.A.) και σ' ένα γενικό κανονισμό πειθαρχίας του παιχνιδιού που μεταξύ άλλων, καθόριζε ότι η μπάλα πρέπει να παίζεται αποκλειστικά και μόνο με τα πόδια (Vigarrello, 2004).

Η υιοθέτηση κοινών κανόνων καθυστέρησε εξαιτίας μιας μειονότητας σωματείων που οδηγούμενα από το Blackheath, ήταν υπέρ της ενσωμάτωσης των κανόνων της σχολής του Rugby. Καθοριστική υπήρξε η συνάντηση της 1ης Δεκεμβρίου, όπου οι οπαδοί του Rugby ηττήθηκαν με 13 ψήφους έναντι 4 και αποτάχτηκαν από τον σύνδεσμο. Έτσι, στις 8 Δεκεμβρίου οι προτεινόμενοι κανόνες έγιναν και επίσημα δεκτοί. Οι αρχικοί κανόνες ήταν:

1. Το μέγιστο μήκος του γηπέδου δεν θα ξεπερνά τις 200 γυάρδες και το μέγιστο πλάτος θα είναι 100. Και το μήκος αλλά και το πλάτος θα σημαδεύονται με σημαίες. Το τέρμα θα οροθετείται μεταξύ δυο όρθιων δοκών με απόσταση 8 γυάρδες και χωρίς να υπάρχει ταινία η δοκός που να τα διασταυρώνει.
2. Ο αγώνας θα ξεκινάει με το στρίψιμο ενός νομίσματος, θα ακολουθεί, από το κέντρο του γηπέδου, η επιλογή των εστιών από την ομάδα που κέρδισε στο στρίψιμο. Η αντίπαλη ομάδα θα πρέπει να βρίσκεται σε απόσταση 10 γυαρδών από την μπάλα, μέχρι να γίνει η σέντρα.
3. Μόλις μπει το τέρμα, οι δύο αντίπαλες ομάδες θα πρέπει να αλλάζουν εστίες και η ομάδα που το δέχτηκε υποχρεούται να κάνει σέντρα (Vigarrello, 2004).

Οι παραπάνω κανονισμοί του Συνδέσμου του 1863, εφαρμόζονταν στο Λονδίνο και στην ευρύτερη περιοχή του, όμως στην επαρχία, για αρκετό διάστημα, τα τοπικά αθλητικά σωματεία ακολουθούσαν τους δικούς τους κανόνες, με χαρακτηριστική την περίπτωση των σωματείων του Σέφιλντ. Η συγκεκριμένη περιοχή αποφάσισε να υιοθετήσει τους κοινούς κανονισμούς το 1877, όταν κάποιοι συγκεκριμένοι κανόνες του Ποδοσφαιρικού κώδικα του Σέφιλντ, ενσωματώθηκαν στους κανονισμούς του Συνδέσμου του 1863.

Το 1871 είναι η εποχή που ορίσθηκε ότι ο τερματοφύλακας μπορεί να πιάνει τη μπάλα με τα χέρια. Την ίδια χρονιά διεξήχθη για πρώτη φορά το Κύπελλο Αγγλίας, το οποίο αποτελεί τον παλιότερο θεσμό στην ιστορία του σύγχρονου ποδοσφαίρου, που κατέληξε στον τελικό με αντίπαλες τις ομάδες «Ρόιγιαλ Ιντζηνίαρς» και «Γουόντερερς», με την τελευταία να επικρατεί με σκορ 1-0 (Newsroom, 2019).

Το 1872 ακολουθεί στη Γλασκόβη ο πρώτος διεθνής αγώνας μεταξύ των εθνικών ομάδων Σκωτίας - Αγγλίας που έληξε με ισόπαλο σκορ το 0-0. Το ποδόσφαιρο είχε ξεκινήσει την μεγάλη πορεία του, διαδόθηκε πολύ γρήγορα και στην ηπειρωτική Ευρώπη και έτσι δημιουργήθηκε η ανάγκη της κωδικοποίησης των Κανονισμών. Γεγονός που πραγματοποιήθηκε το 1882, όταν οι τέσσερις βρετανικές ομοσπονδίες αποφάσισαν να ιδρύσουν το Διεθνές Συμβούλιο «International Board», με σκοπό την κωδικοποίηση των Κανονισμών. Το συγκεκριμένο Συμβούλιο, μέχρι και σήμερα, εξακολουθεί να ελέγχει αυτούς τους κανονισμούς και να τους τροποποιεί όταν χρειάζεται. Βέβαια, οι κατά καιρούς τροποποιήσεις που έχουν γίνει από το 1882, δεν ακούμπησαν ουσιαστικά τη μορφή του ποδοσφαίρου. Η πιο σημαντική ίσως αλλαγή που αξίζει να αναφερθεί, ήταν η καθιέρωση της ποινής του πέναλτι το 1891, ύστερα από πρόταση της Ιρλανδικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας. Επιπλέον, το 1895, ήταν η χρονιά που εφαρμόστηκε ο κανονισμός για την επαναφορά της μπάλας από πλάγιο άουτ με τα δυο χέρια (Newsroom, 2019).

Η μεγάλη διάδοση του ποδοσφαίρου, σε συνδυασμό με την ανάγκη για ομαλή διεξαγωγή των αγώνων έκανε επιτακτική την χρήση διαιτητών. Έτσι το 1893 ιδρύθηκε η Ομοσπονδία Διαιτητών της Αγγλίας. Το ποδόσφαιρο αυτή τη χρονιά φτάνει και στη Λατινική Αμερική όπου ιδρύεται η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία της Αργεντινής. Στα αμέσως επόμενα χρόνια ιδρύονται και άλλες Ποδοσφαιρικές Ομοσπονδίες που παρουσιάζουν τεράστια δραστηριότητα και μεγάλες διεθνείς διακρίσεις, όπως η Ιταλική το 1898, η Γερμανική το 1900, της Ουρουγουάης επίσης το 1900, του Βελγίου το 1895, της Δανίας το 1879, της Ελβετίας το 1895, της Ισπανίας το 1905, της Νέας Ζηλανδίας το 1891, της Νότιας Αφρικής το 1892, της Ουγγαρίας το 1901 και της Σουηδίας το 1906 (Vigarrello, 2004).

Το 1904, ύστερα από πρωτοβουλία του Γάλλου Ζιλ Ριμέ, ιδρύεται η FIFA (Federation Internationale de Football Association), ένας διεθνής οργανισμός με στόχο του τον προγραμματισμό και τον έλεγχο των διεθνών ποδοσφαιρικών αγώνων όπως επίσης και την ενιαία εφαρμογή των Κανονισμών. Στο δυναμικό της F.I.F.A. ανήκαν αρχικά μόνο 7 χώρες και μάλιστα, η Αγγλία, που ήθελε πάντα να μονοπωλεί την διεθνή οργάνωση του ποδοσφαίρου, αποχώρησε από την F.I.F.A. το 1928 με αφορμή την απόφαση να επιτρέπεται η πληρωμή ημεραργιών στους Ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές και επανήλθε ύστερα από ολόκληρα 18 χρόνια, δηλαδή το 1946 (Vigarrello, 2004).

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Το ερασιτεχνικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, είναι επίσημα γνωστό ως Πρωτάθλημα Πρωταθλητριών Ε.Π.Σ.. Πρόκειται για ποδοσφαιρική διοργάνωση που πραγματοποιείται με τη συμμετοχή των πρωταθλητών των τοπικών ποδοσφαιρικών ενώσεων της χώρας μας. Δεν εντάσσεται στην Εθνική Κατηγορία, γιατί δεν έχει σταθερή σύνθεση και η απαραίτητη προϋπόθεση για να διεξαχθεί, είναι να έχουν ολοκληρωθεί τα τοπικά πρωταθλήματα. Για πρώτη φορά διοργανώθηκε την περίοδο 1960-1962, με τον τύπο της Β' Εθνικής, και επανήλθε το διάστημα 1968-1977 ως "Ερασιτεχνικό Πρωτάθλημα", με σκοπό να προκρίνει τις ομάδες για τη Β' Εθνική (el.wikipedia.org, n.d.).

Μετά το 1987, ο ρόλος της Ε.Π.Σ. περιορίστηκε στο να επιτρέπει την πρόκριση για τη Δ' Εθνική. Μάλιστα την περίοδο 2002-03, χρησιμοποιήθηκε για να περιορίσει τον αριθμό των πρωταθλητών Δ' Εθνικής που θα ανέβαιναν στη Γ' Εθνική στο μισό, δηλαδή από τους δέκα πρωταθλητές των ομίλων προκρίθηκαν μόνο οι πέντε, μετά από αγώνες μπαράζ σε ουδέτερες έδρες (el.wikipedia.org, n.d.).

Την περίοδο 2012-13, με τη συνένωση Γ' και Δ' Εθνικής σε μια ερασιτεχνική κατηγορία ομίλων, ο ρόλος του Ερασιτεχνικού Πρωταθλήματος απέκτησε ιδιαίτερη σημασία. Χαρακτηριστικά, το 2015 είχαμε την 22η διεξαγωγή του ειδικού πρωταθλήματος όπου την άνοδο στην ερασιτεχνική Γ' Εθνική κατηγορία την κατέκτησαν οι πρωταθλητές κάθε ενός από τους συνολικά 14 ομίλους. Ακολούθως, το 2016 προβιβάστηκαν στη Γ' Εθνική οι δυο πρώτοι κάθε ομίλου, συνολικά 28 ομάδες,. Από το 2017 έως το 2021 δε είχαμε τη διεξαγωγή ειδικού πρωταθλήματος και όλες οι πρωταθλήτριες των τοπικών ενώσεων προβιβάστηκαν (el.wikipedia.org, n.d.).

Α' ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Την περίοδο 1979-80 το ελληνικό ποδόσφαιρο έγινε επαγγελματικό. Σε αυτό οδήγησε το νομοσχέδιο Ν. 879/1979 που κατατέθηκε στη Βουλή την 19η Ιανουαρίου. Σύμφωνα με αυτό, τα ποδοσφαιρικά τμήματα των συλλόγων μετατράπηκαν σε ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες τις λεγόμενες ΠΑΕ, ενώ την ευθύνη για την διεξαγωγή του πρωταθλήματος ανέλαβε η νέο-συσταθίσα Ένωση Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών (ΕΠΑΕ), κάτω από την εποπτεία της ΕΠΟ, με πρώτο αιρετό της πρόεδρο τον Μάκη Ιθακήσιο (el.wikipedia.org, n.d.).

Οι αλλαγές ήταν ραγδαίες με οικονομικά επιφανή άτομα όπως εφοπλιστές και επιχειρηματίες, να αποκτούν τον έλεγχο των νεοσύστατων ΠΑΕ, αγοράζοντας τα πλειοψηφικά πακέτα των μετοχών τους (el.wikipedia.org, n.d.).

Την περίοδο 2000-2001 το πρωτάθλημα μετονομάστηκε σε «Ανώτερη Κατηγορία» και μέχρι το 2019 το πρωτάθλημα επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Α' Εθνικής Κατηγορίας, είναι γνωστό ως Super League (el.wikipedia.org, n.d.).

Με τη νέα ποδοσφαιρική αναδιάρθρωση του 2019, ο επαγγελματικός σύνδεσμος ποδοσφαίρου «Σούπερλιγκ Ελλάδα Συνεταιρισμός Περιορισμένης Ευθύνης», Super League, μετονομάστηκε σε «Σούπερλιγκ Ένα Ελλάδα Συνεταιρισμός Περιορισμένης Ευθύνης», Super League 1 και διοργανώνει το επαγγελματικό πρωτάθλημα της Α1 Εθνικής Κατηγορίας των ανδρών στη χώρα μας (el.wikipedia.org, n.d.).

Η ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Για να μπορέσουμε να εξηγήσουμε τη μεγάλη απήχηση του ποδοσφαίρου, θα πρέπει να βρούμε τα βασικά χαρακτηριστικά του και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε και εξελίχθηκε μέχρι να πάρει τη σημερινή, εξέχουσα θέση του στο χώρο των αθλημάτων ως ο βασιλιάς των σπορ.

Πίσω στον 19 ο αιώνα, στην περίοδο της Βιομηχανικής Επανάστασης, στην Αγγλία, το ποδόσφαιρο έχει βρει το γόνιμο έδαφος για να ριζώσει και να ανθίσει. Τρεις βασικοί κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες επιδρούν πάνω του καθοριστικά:

1. Η έκρηξη της Βιομηχανικής Επανάστασης οδηγεί στη μείωση του ελεύθερου χώρου σε πόλεις αλλά και στην ύπαιθρο, και ταυτόχρονα στη μείωση του ανθρώπινου χρόνου, γεγονότα που οδηγούν και στον επαναπροσδιορισμό των ανθρώπινων σχέσεων.
2. Ο Διαφωτισμός σε συνδυασμό με τις διάφορες θεολογικές αντιλήψεις δημιουργούν ένα ιδεολογικό πλαίσιο που κινείται ενάντια στη βία των σπορ.
3. Οι ηγετικές ομάδες της εποχής, σε συνεργασία με τα εργατικά στρώματα, ένωσαν τις δυνάμεις τους για την καταπολέμηση της βίας στα σπορ και την ταυτόχρονη ανάδειξη νέων, «ηθικότερων» παιχνιδιών (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Κυρίως στην Αγγλία, και κάτω από τις προαναφερθείσες αλλαγές, το ποδόσφαιρο αναδύθηκε ως εθνικό και λαϊκό άθλημα, και συνέβαλε στην ανάπτυξη μιας ανδρικής ποδοσφαιρικής κουλτούρας η οποία αύξησε τη δημοτικότητα του αθλήματος. Βέβαια, δεν διαδόθηκε παγκοσμίως με την ίδια ταχύτητα, παρά την συνολικά γρήγορη διάδοση του. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στις κατά τόπους διαφορετικές πολιτισμικές παραδόσεις και κυρίως στον τρόπο που αντιλαμβάνεται τον χώρο και τον χρόνο η κάθε κουλτούρα (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Σήμερα, η επίδραση των πολιτισμικών παραδόσεων στην εικόνα του ποδοσφαίρου σε όλο τον κόσμο αντισταθμίζεται μέσα από νέες παραμέτρους, όπως για παράδειγμα αυτή της εμπορευματοποίησης και της αναζήτησης της αποτελεσματικότητας. Παράμετροι που έχουν οδηγήσει το άθλημα, στη μετάλλαξή του από παιχνίδι σε θέαμα και από λαϊκό άθλημα σε μηχανή εύκολου κέρδους για κανάλια και επιχειρηματίες. Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι ποδοσφαιρικές αρχές, θέλουν το άθλημα να είναι όσο πιο «γοητευτικό» γίνεται σε θέμα θεαματικότητας, ώστε να τραβάν όλο και περισσότερο το ενδιαφέρον από του κοινού. Επιδιώκουν να προσφέρουν ευχάριστη παραμονή στο γήπεδο, αγωνία για τον αστάθμητο παράγοντα που κρύβει η κάθε κλωτσιά πάνω στην μπάλα και τη μέγιστη δυνατή επίκληση στα συναισθήματα των οπαδών (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Το ποδόσφαιρο εξαιτίας της ελκυστικότητας που αποδεδειγμένα έχει απέναντι στο λαό, πολύ γρήγορα αποτέλεσε προϊόν που το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα το αξιοποίησε για να βγάλει κέρδος (Goldblatt, 2006; Dimitropoulos et al, 2016). Αυτή η αξιοποίηση έφερε σημαντικές αλλαγές στο χαρακτήρα του αθλήματος καθώς αυτό εξελισσόταν. Δεν μιλάμε πλέον για παιχνίδι σωματικής άσκησης με κύριο χαρακτηριστικό την αναψυχή και εκτόνωση του αθλούμενου, αλλά για μια νέα συνθήκη όπου το άθλημα έχει μετατραπεί σε θέαμα, με λίγους πρωταγωνιστές και πολλούς θεατές (Galeano, 2013). Το ποδόσφαιρο συντηρεί πλέον μια από τις πιο επικερδείς οικονομικές δραστηριότητες στον κόσμο, και δυστυχώς, δεν οργανώνεται για να γίνει παιχνίδι, αλλά για να αποφευχθεί το παιχνίδι (Galeano, 2013). Μέσα στο σύγχρονο καπιταλιστικό περιβάλλον, οι τεχνοκράτες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, επέβαλαν ένα παιχνίδι ταχύτητας και δύναμης, χωρίς την αξία του δίκαιου ανταγωνισμού, χωρίς φαντασία και ελεύθερη έκφραση (Galeano, 2013). Προσφέρουν μια ιδανικά, για το σύστημα, κατασκευασμένη εικόνα επιβίωσης, που αποπροσανατολίζει και αποκοιμίζει το λαό προς εξυπηρέτηση συμφερόντων και οικονομικών πρακτικών του καπιταλιστικού χώρου (Inglis, 2004:84-85). Την εικόνα αυτή την συντηρούν και την ενισχύουν με μεγάλη επιτυχία τα ΜΜΕ, ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζει η τηλεόραση και η ικανότητά της να παράγει τυποποιημένα πολιτισμικά σύνολα, τα οποία ασυναίσθητα, συμμετέχουν μέσω του ποδοσφαίρου σε μια τελετουργία, όπου παίκτες και θεατές γιορτάζουν την υποταγή τους (Inglis, 2004:85-86).

Αυτή την υποταγή περιγράφει μέσα στο βιβλίο του ο Εντουάρντο Γκαλεάνο (2013), όπου αρχικά αναφέρεται στον παίκτη με τα εξής λόγια: *«Ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής έχει γλιτώσει από το εργοστάσιο ή το γραφείο, τον πληρώνουν για να γλεντάει, έχει κερδίσει τον πρώτο λαχνό. Και μολονότι πρέπει να χύνει τον ιδρώτα με τους κουβάδες, χωρίς να έχει το δικαίωμα να κουραστεί ή να κάνει λάθος, φιλοξενείται στις εφημερίδες και στην τηλεόραση. Τα ραδιόφωνα αναφέρουν το όνομά του, οι γυναίκες τον ονειρεύονται, τα παιδιά θέλουν να του μοιάσουν. Αλλά αυτός, που άρχισε να παίζει μπάλα για την ευχαρίστηση του παιχνιδιού στους χωματόδρομους των φτωχογειτονιών, τώρα παίζει από επαγγελματικό καθήκον και έχει την υποχρέωση να κερδίζει και μόνο να κερδίζει. Οι επιχειρηματίες τον αγοράζουν, τον πουλάνε, τον δανείζουν, και αυτός αφήνεται με αντάλλαγμα την υπόσχεση για περισσότερη φήμη και χρήμα. Όσο περισσότερη επιτυχία γνωρίζει και όσο περισσότερα χρήματα κερδίζει, τόσο περισσότερο γίνεται όμηρος του συστήματος»*. Συνεχίζει με τον οπαδό: *«ο οπαδός κουνάει το μαντίλι του, καταπίνει το σάλιο του, καταπίνει φαρμάκι, μασάει το σκούφο του, ψιθυρίζει προσευχές και κατάρες, και ξαφνικά γδέρνει το λαιμό του σε μια επευφημία και πηδάει σαν τον ψύλλο, αγκαλιάζοντας τον άγνωστο που φωνάζει γκολ δίπλα του. Όσο διαρκεί αυτή η ειδωλολατρική τελετουργία, ο οπαδός δεν είναι ένας αλλά πολλοί. Μαζί με χιλιάδες άλλους πιστούς συμμερίζεται την πεποίθηση ότι είμαστε οι καλύτεροι, ότι όλοι οι διαιτητές είναι πουλημένοι, όλοι οι αντίπαλοι είναι ύπουλοι»*. Και κάπως έτσι, ο οπαδός γίνεται καταναλωτής όχι μόνο της ομάδας που υποστηρίζει αλλά και όλων των προϊόντων που λανσάρονται μέσω αυτής, όπως για παράδειγμα τα ρούχα, τα παπούτσια και ένα σωρό άλλα μικροαντικείμενα (Rohde & Breuer, 2016). Η οπαδική επιλογή δημιουργεί νέους πελάτες που στηρίζουν την ομάδα και μέσα από αυτήν συμμετέχουν σε νέες κοινωνικές ομάδες που επίσης διευρύνουν το πελατολόγιο. (Gioulaniotti, 2005, Ζαϊμάκης, 2017).

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου, δημιούργησε μια κατάσταση, μέσα στην οποία κοινωνικές πρακτικές, υπηρεσίες και αγαθά σχετικά με το άθλημα απέκτησαν μεγάλη ανταλλακτική αξία (Giulianotti & Robertson, 2004). Οι επιχειρηματίες που πήραν την απόφαση να επενδύσουν σε δημοφιλείς ομάδες ανά τον κόσμο, κέρδισαν πέρα από τα οικονομικά και πολιτικά οφέλη. Οι πελατειακές σχέσεις που εντοπίζονται μεταξύ πολιτικής και οικονομίας (Παπαθανασόπουλος, 2004), επεκτάθηκαν και στον χώρο του ποδοσφαίρου, με επιχειρηματίες - προέδρους ποδοσφαιρικών συλλόγων να συνδέονται με την εκάστοτε πολιτική εξουσία και αρκετές φορές να διεκδικούν και οι ίδιοι πολιτικά αξιώματα (Ferrera, 1996; Hendy & Nassis, 1999; Hallin & Papathanasopoulos; 2002). Χαρακτηριστικό γνωστό παράδειγμα τέτοιου επιχειρηματία στη νεότερη ποδοσφαιρική ιστορία, είναι αυτό του Σίλβιο Μπερλουσκόνι που έφτασε στην πρωθυπουργία της Ιταλίας αφού πρώτα είχε ξεχωρίσει με τις επενδύσεις του στα ΜΜΕ και στην διάσημη Ιταλική ποδοσφαιρική ομάδα, την Μίλαν (Cagossi, 2010; Pasquino, 2007; Ginsborg, 2001; Shin & Agnew, 2008).

Ποδόσφαιρο και πολιτική, έχουν κοινή την πιο θεμελιώδη τους αρχή: ομάδες που μάχονται για το καλύτερο αποτέλεσμα, με στόχο να επικρατήσουν έναντι του αντιπάλου. Το ποδόσφαιρο και η πολιτική αλληλοτροφοδοτούνται και αλληλοσχετίζονται μέσα από πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, που κάποιες φορές λειτουργούν θετικά, όπως για παράδειγμα όταν οργανώνονται από ομάδες και συλλόγους οπαδών εκδηλώσεις με σκοπό να βοηθηθεί ο συνάνθρωπος, και κάποιες φορές λειτουργούν αρνητικά, όπως τα επεισόδια και τα φανατισμένα συνθήματα. Είναι γεγονός, πως όταν πολιτικοποιείται το ποδόσφαιρο και όταν ποδοσφαιρικοποιείται η πολιτική, αυτό δεν είναι και ότι καλύτερο, αφού και οι δυο έννοιες χρησιμοποιούν σύμβολα και ιδεολογίες που μπορεί να έχουν μεγάλη απήχηση και επομένως, μπορούν να φανατίσουν, να φέρουν βία και έτσι να διαλύσουν την κοινωνική συνοχή (ant1medialab.gr, n.d.).

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ

Ο "βασιλιάς των σπορ" αποτελεί το πιο δημοφιλές άθλημα στις περισσότερες χώρες του κόσμου, και μετρά εκατομμύρια οπαδών, κάποιες χιλιάδες στις κερκίδες των γηπέδων και τους υπόλοιπους ως θεατές στους δέκτες των τηλεοράσεων. Το λαοφιλές άθλημα ικανοποιεί μια βασική ανθρώπινη ανάγκη για ταύτιση με ένα σύμβολο και όλα όσα συνεπάγονται με αυτό, όπως για παράδειγμα την ιστορία, την ομάδα, τους ανθρώπους κτλ. (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Οι οπαδοί μιας ομάδας είναι συνήθως οργανωμένοι σε δικούς τους φιλαθλητικούς συνδέσμους. Οι σύνδεσμοι ακολουθούν πιστά την ομάδα τους και διοργανώνουν διάφορες εκδηλώσεις και μέσα στο γήπεδο από τη θέση της κερκίδας, αλλά και πριν και μετά τους αγώνες. Προκειμένου να δηλώσουν την παρουσία τους, τοποθετούν στις κερκίδες της ομάδας τους διάφορα πανό, φοράν μπλούζες και κασκόλ με το λογότυπο της ομάδας τους, τραγουδούν ή φωνάζουν συνθήματα με σκοπό άλλοτε να ενθαρρύνουν την ομάδα τους ή για να προσβάλλουν τους αντιπάλους (el.wikipedia.org).

Και είναι γεγονός πως οι οπαδοί δεν αλλάζουν εύκολα ομάδα. Σύμφωνα με έρευνες των συγγραφέων Π. Κυπριανού και Μ. Χουμεριανού για το βιβλίο τους «Ανατομία των Ποδοσφαιρικών Παθών», οι λόγοι που οδηγούν σε αυτή την πιστή ταύτιση είναι οι εξής: η σημασία του τόπου, η φανταστική συγγένεια που μπορεί να δημιουργηθεί με μια ομάδα, η επίδραση της οικογένειας και η ταύτιση με τον νικητή (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Σχολιάζοντας την έννοια της τοπικότητας, τις περισσότερες φορές, ο οπαδός διαλέγει μια από τις ομάδες της πόλης ή της περιοχής του, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που τον θέλει να αυτο-προσδιορίζεται με την τοπική ταυτότητα του. Βέβαια υπάρχουν και οι εξαιρέσεις, με χαρακτηριστική για την χώρα μας, την περίπτωση των οπαδών του Ολυμπιακού (ομάδα του Πειραιά) που έχει τον ίδιο αριθμό φιλάθλων στην Αθήνα με αυτούς του Παναθηναϊκού (καθαρά Αθηναϊκή ομάδα), κάτι που μπορεί να εξηγηθεί και λόγω της γεωγραφικής γειτνίασης της Αθήνας με τον Πειραιά, αλλά και λόγω του μεγάλου ανταγωνισμού που υπάρχει ανάμεσα στις γείτονες περιοχές. Αξίζει να αναφερθεί και άλλη μια εξαίρεση που αφορά τις πόλεις χωρίς ιδιαίτερη τοπική κουλτούρα ή με αποτυχημένες τοπικές ομάδες (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Μάλιστα, η τοπικότητα συνήθως αποτελεί κριτήριο και για την επιλογή της δεύτερης ομάδας. Αυτό που μπορεί να εξαλείψει την οποιαδήποτε επιλογή μεγάλης ομάδας αφορά την περίπτωση που μια τοπική ομάδα έχει αρχίσει να παρουσιάζει εθνική αναγνώριση και πλήθος επιτυχιών (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Εξίσου σημαντικό και το αίσθημα της συγγένειας, το οποίο συνδέεται άλλοτε με παραπομπές σε συγγενικές ιστορικές καταβολές, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση των Μικρασιατών, άλλοτε με το αίσθημα της εδαφικής συγγένειας, γεγονός που φαίνεται σε όλη την Ελλάδα και κάποιες φορές με την κοινωνική συγγένεια, η οποία ταυτίζεται με την πολιτισμική συγγένεια, με κλασικό αυτής της περίπτωσης παράδειγμα, τις ομάδες που ταυτίζονται με τον Ελληνισμό που ζει έξω από το ελληνικό κράτος (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Κλείνοντας, σε σχέση με την οπαδική συμπεριφορά δεν πρέπει να αφήσουμε ασχολίαστη την επίδραση των γονέων - κυρίως του πατέρα - και των φίλων, αφού είναι γεγονός ότι η

άποψή τους επηρεάζει, σε συνδυασμό με τη δομή της οικογένειας και των επιδόσεων της ομάδας, την επιλογή της τελευταίας.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στον Ελλαδικό χώρο, η «ποδοσφαίρισις», όπως μεταφράστηκε στα ελληνικά ο αγγλικός όρος football, έγινε γνωστή στα τέλη του 19ου αιώνα (Newsroom, 2019). Συγκεκριμένα, το 1895, ο ομογενής Α. Βλαστός μεταφράζει από τα αγγλικά σε φυλλάδιο τους κανονισμούς του ποδοσφαίρου, με απώτερο στόχο να ενταχθεί το άθλημα στο πρόγραμμα των Α' Ολυμπιακών Αγώνων του 1896. Ο στόχος επετεύχθη μόνο κατά το ήμισυ αφού οι πρώτοι επίσημοι διεθνείς αγώνες ποδοσφαίρου παρουσιάστηκαν το 1896 στους Ολυμπιακούς της Αθήνας όμως μόνο σε επίπεδο επίδειξης του νέου αθλήματος, επειδή το τουρνουά «παιδιάς ποδοσφαιρίσεως», παρόλο που υπήρχε στο πρόγραμμα, δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ λόγω μηδενικής συμμετοχής ξένων ομάδων. Τρία χρόνια μετά, ο Ιωάννης Χρυσάφης, συμπληρώνοντας την προσπάθεια του Βλαστού, παρουσίασε την πρώτη ολοκληρωμένη μετάφραση των κανονισμών του ποδοσφαίρου (SanSimera, n.d.).

Το νέο άθλημα, το υποδέχονται πρώτες οι πόλεις που λειτουργούσαν και ως γνωστά ελληνικά λιμάνια όπως για παράδειγμα η Θεσσαλονίκη, ο Πειραιάς, η Πάτρα, η Κωνσταντινούπολη και η Σμύρνη. Αυτό εξηγείται αν σκεφτεί κανείς τα αγγλικά πολεμικά πλοία που ναυλοχούσαν σε αυτά τα λιμάνια και έδιναν την ευκαιρία στους ναύτες τους να παίξουν το αγαπημένο τους άθλημα, το οποίο σιγά σιγά το διέδιδαν και στους ντόπιους (SanSimera, n.d.). Σε αυτή τη διάδοση δεν πρέπει να ξεχνάμε και τους Έλληνες φοιτητές και μετανάστες στη Δυτική Ευρώπη που έρχονταν σε επαφή με το ποδόσφαιρο και το έφερναν μαζί τους στην πατρίδα (SanSimera, n.d.). Πάντως, η ελληνική πόλη που κρατάει τα πρωτεία χρονολογικά στη διάδοση του ποδοσφαίρου, στον ευρύτερο ελληνικό χώρο, είναι η Θεσσαλονίκη. Εκεί, στις αρχές της δεκαετίας του 1890, δημιουργήθηκε η ομάδα της «Ουνιόν Σπορτίβ», από Ιταλούς, Άγγλους, Γάλλους και Βέλγους κατοίκους της Οθωμανοκρατούμενης τότε πόλης. Εκείνη την περίοδο, στη Θεσσαλονίκη, δημιουργήθηκε και το πρώτο ελληνικό ποδοσφαιρικό σωματείο που δεν είναι άλλο από τον σημερινό Ηρακλή Θεσσαλονίκης, που λόγω της ηλικίας του, φέρει την προσωνυμία «γηραιός» (SanSimera, n.d.).

Το 1899, στις 12 Ιανουαρίου, ο «σύνδεσμος ελληνικών γυμναστικών αθλητικών σωματείων ΣΕΓΑΣ», συζητά πρόταση του Μιχάλη Νεγρεπόντη, συμβούλου του ΣΕΓΑΣ και μετέπειτα υπουργού οικονομικών στην κυβέρνηση του Ελευθέριου Βενιζέλου, για προκήρυξη αγώνων ποδοσφαίρου (SanSimera, n.d.). Τέσσερα χρόνια μετά, ο Παναγής Βρυώνης, ο πρώτος Έλληνας ποδοσφαιριστής που κατέγραψε η ιστορία ως τερματοφύλακα της ελβετικής «Σερβέτ», φέρνει από τη Ζυρίχη μπάλες ποδοσφαίρου και σαμπρέλες με αποτέλεσμα να διοργανωθούν, έστω και δειλά, τα πρώτα φιλικά παιχνίδια στο Γουδί και στα Ιλίσια, σε γήπεδα και αλάνες κάτω από τη σκιά του Υμηττού (SanSimera, n.d.). Ακολούθησε, το 1906, το πρώτο πανελλήνιο πρωτάθλημα, που προκηρύχθηκε από τον ΣΕΓΑΣ, στο τέλος του οποίου, την πρώτη θέση πήρε ο Εθνικός Αθηνών με νίκη 3-0 επί του Πανελληνίου. Πάντως, το ελληνικό ποδόσφαιρο εκείνης της εποχής, ήταν πολύ χαμηλής ποιότητας. Απόδειξη αποτελεί η συντριβή του Εθνικού, την ίδια χρονιά, από την ομάδα μοίρας του αγγλικού στόλου που ναυλοχούσε στον Πειραιά με σκορ 18-0 (Newsroom, 2019).

Το 1907 το ποδόσφαιρο μπαίνει στα σχολεία και αρχίζουν αγώνες ανάμεσα σε μαθητές γυμνασίων και μεταξύ φοιτητών (SanSimera, n.d.). Ο ΣΕΓΑΣ διατηρεί τον έλεγχο του ποδοσφαίρου μέχρι το 1923 που ιδρύθηκε η Ε.Π.Σ.Ε.. Η ίδρυσή της αποτέλεσε την πρώτη

οργανωτική προσπάθεια στο άθλημα του ποδοσφαίρου, εκτός ΣΕΓΑΣ, γύρω από την οποία συσπειρώθηκαν τα σημαντικότερα ποδοσφαιρικά σωματεία της Αθήνας και του Πειραιά (el.wikipedia.org). Λίγα χρόνια μετά, το 1926, το ποδόσφαιρο αποκτά πιο οργανωμένες βάσεις με την ίδρυση της ΕΠΟ η οποία διατηρεί μέχρι και σήμερα την ευθύνη για την οργάνωση και την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα. Το 1959 ξεκινά το πρωτάθλημα της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας ενώ το 1979 εισάγεται, με το νόμο 878, ο επαγγελματισμός στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Δυναμική ώθηση στο άθλημα έδωσε και η ίδρυση του «οργανισμού προγνωστικών αγώνων ποδοσφαίρου» (ΟΠΑΠ) το 1958 (Κάμπρας, 2019). Ο ΟΠΑΠ αποτέλεσε τον αιμοδότη του ελληνικού αθλητισμού, αφού, όπως χαρακτηριστικά λέει και ο συντάκτης Τάκης Κάμπρας (2019), του Newsroom: *«Το «1-2-X» μπαίνει στην καθημερινή ζωή των Ελλήνων. Αντανακλά την αγάπη για τη «στρογγυλή θεά», αλλά και τα όνειρα για ένα καλύτερο αύριο...»*.

Η μεγαλύτερη επιτυχία του ελληνικού ποδοσφαίρου ήρθε το 2004, όταν η Εθνική Ομάδα κατάφερε να κατακτήσει το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα (TANEA Team, 2021). Για την χώρα μας, ήταν μόλις η δεύτερη φορά που έφτανε σε τελική φάση αυτής της διοργάνωσης, του Euro όπως συνηθίζεται να λέγεται, το οποίο χαρακτηρίζεται ως η μεγαλύτερη γιορτή του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Κανένας δεν περίμενε πριν τον τελικό αγώνα της 4^{ης} Ιουλίου του 2004 ότι η εθνική ποδοσφαίρου με οδηγό τον Όττο Ρεχάγκελ θα επικρατήσει με σκορ 1-0 απέναντι στην εθνική ομάδα της Πορτογαλίας. Αυτό που κατάφερε η εθνική μας ομάδα θα μνημονεύεται πάντα, ως μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες στην αθλητική μας ιστορία (Τσώχος, (2016). Πριν από αυτή την επιτυχία, το 1971, ο Παναθηναϊκός είχε κατορθώσει να φθάσει στον τελικό του Κυπέλλου Πρωταθλητριών Ευρώπης, το σημερινό Τσάμπιονς Λιγκ, θέση που αναμφισβήτητα αποτελεί τη μεγαλύτερη επιτυχία του ελληνικού ποδοσφαίρου σε επίπεδο συλλόγων (SanSimera, n.d.).

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Το νησί της Κέρκυρας, λόγω της κομβικής γεωγραφικής του θέσης, υπήρξε τόπος εμπορικών συναλλαγών από και προς τη δύση. Αυτές οι συναλλαγές, σε συνδυασμό με την έλλειψη της Τουρκικής κατοχής και την επιρροή του Βυζαντινού και Ενετικού πολιτισμού, οδήγησαν στην ανάπτυξη της οικονομίας και του πολιτισμού στο νησί, και βοήθησαν την ανάπτυξη διαφόρων μορφών σωματικής άσκησης, ενταγμένων αρχικά μέσα σε κοινωνικούς ή θρησκευτικούς θεσμούς (corfu-kerkyra.eu, n.d.).

Ιδιαίτερες αναφορές σε σχέση με τον αθλητισμό έχουμε κατά τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Εκείνη τη περίοδο η αθλητική δραστηριότητα καταγράφεται έντονη, κυρίως ως αποτέλεσμα της γενικότερης κοινωνικής, πολιτισμικής και εμπορικής ανάπτυξης του νησιού. Ακολουθεί μια μεταβατική, σχετικά στάσιμη περίοδος για την αθλητική δραστηριότητα, μετά την κατάργηση των Ολυμπιακών αγώνων από το Θεοδόσιο τον Β΄, με περιορισμό της αθλητικής δράσης σε στρατιωτικού τύπου αγώνες (Αλμπανίδης, Παυλογιάννης, 2004: 6). Όμως κατά την περίοδο 1704-1797, τα Επτάνησα περνάν στη Βενετική κυριαρχία, και η Κέρκυρα αποκτά νέες επιρροές που αφορούν και τον τομέα του αθλητισμού. Συγκεκριμένα, ξεκινάει η χρήση γυμναστικών οργάνων από τη Γερμανία και σύντομα υιοθετείται το σουηδικό μοντέλο γυμναστικής. Χαρακτηριστική η ημερομηνία 23/4/1823 όπου το νησί υποδέχεται ένα νέο ομαδικό αγώνισμα με μπάλα, το κρίκετ. Πρόκειται για άθλημα που έπαιζαν Άγγλοι αξιωματικοί, το οποίο αγαπήθηκε ιδιαίτερα από τους Κερκυραίους, σε σημείο να παίζεται μόνο σε αυτό το νησί σε σχέση με την υπόλοιπη Ελλάδα. Μέχρι σήμερα, διεξάγονται στη Σπιανάδα, εκεί δηλαδή που έγινε ο πρώτος αγώνας, διεθνή τουρνουά (Αλμπανίδης, Παυλογιάννης, 2004:6).

Το ποδόσφαιρο είναι ένα ακόμη άθλημα που εμφανίστηκε στο νησί κάτω από ξένη, και συγκεκριμένα, κάτω από τη βρετανική επιρροή (Ζαϊμάκης, 2013: 29). Το 1866 έγινε στην Κέρκυρα η πρώτη διεθνή ποδοσφαιρική συνάντηση Άγγλων και Ελλήνων με συμμετοχή Ισραηλιτών. Μάλιστα αυτός ο αγώνας, που κατέληξε με νίκη της ελληνικής ομάδας, υπήρξε και ο πρώτος με κάλυψη στην ελληνική γλώσσα ποδοσφαιρικός αγώνας. Σύμφωνα με την «ανακάλυψη» του εξαίρετου ιστορικού, Πολίτη (1994), υπάρχει καταγραφή ποδοσφαιρικού αγώνα ανάμεσα σε αξιωματικούς ενός βρετανικού πολεμικού που ναυλοχούσε στο νησί και μιας ομάδας «ορθοδόξων και εβραίων» νεαρών παικτών που κατάφεραν να νικήσουν τους... μεγαλεπήβολους άγγλους σφαιροπαίκτες :«υπό τον ενθουσιασμόν τρισχιλίων περίπου φιλοθεαμόνων, οίτινες άπαντες και πάσης τάξεως και δόγματος ησθάνοντο το εγχώριον φιλότιμον... Οι κ.κ. Άγγλοι είχαν υπέρ αυτών την εξιδιασμένην ικανότητα, την κατοχήν του παιγνιδίου και την φυσικήν υπεροχήν της ηλικίας. Και μολαταύτα τα παιδάκια... ενίκησαν».

Την 6^η Μαρτίου 1893, ακολούθησε η ίδρυση του Κερκυραϊκού Γυμναστικού Συλλόγου, γεγονός ιδιαίτερης σημασίας, αν σκεφτεί κανείς πως ο συγκεκριμένος σύλλογος έχει ξεχωριστή, κορυφαία θέση μεταξύ των αθλητικών συλλόγων οι οποίοι διαμόρφωσαν τον σύγχρονο αθλητισμό στη χώρα μας (kerkyraikos-gymnastikos-sylog). Δεν είναι τυχαίο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Παυλογιάννης, ότι «όταν γίνεται λόγος για οργανώσεις και σωματεία, τότε στη βιβλιογραφία αναφέρεται η περίπτωση της Κέρκυρας που ήδη στο τέλος του 18ου και στις αρχές του 19ου λειτουργούσαν λέσχες, όπως η Αναγνωστική Εταιρεία, η Εταιρεία των Φίλων, η Ιονική Εταιρεία κ.ά.». Σε αυτό το σημείο αξίζει να γίνει αναφορά και στον Σύλλογο Αντισφαιρίσεως Κέρκυρας, που λειτούργησε κατά το πρότυπο

του Lawn Tennis Club (Κουλούρη, 1998: 278), όπως επίσης και στον Φιλαθλητικό Σύλλογο Κέρκυρας, που στήριξε τις πρώτες λεμβοδρομίες στο νησί. Όλα αυτά συνετέλεσαν και οδήγησαν, στις αρχές του 20ου αιώνα, στη διαμόρφωση ενός πρωτοποριακού, σε σχέση με την υπόλοιπη Ελλάδα, κλίματος, όπου ο αθλητισμός γίνεται όχι μόνο σε παιδαγωγικό, εθνικό πλαίσιο, αλλά και για ψυχαγωγικούς λόγους, στα πλαίσια του ελεύθερου χρόνου της νεοαναδυόμενης αστικής τάξης που είχε σαν αποτέλεσμα τη συγκέντρωση μεγάλου πληθυσμού στα αστικά κέντρα (Κουλούρη, 1998: 277).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Στο νησί της Κέρκυρας πριν την Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων, υπήρχε η Ποδοσφαιρική Ένωση Κέρκυρας (ΠΕΚ), η οποία ήταν αρμόδια για το άθλημα του ποδοσφαίρου στην περιοχή (el.wikipedia.org). Τον Αύγουστο του 1947 επανιδρύεται μετά την καταστροφή των αρχείων της από τους βομβαρδισμούς που υπέστη κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ιδρυτικά μέλη ήταν τότε ο Άρης, ο Αστέρας, ο Ελλησποντος, ο Όλυμπος, ο ΠΑΟΚ και ο Πανκερκυραϊκός. Το πρώτο Δ.Σ. της Ένωσης συγκροτήθηκε στις 19 Αυγούστου 1947 και είχε την εξής σύνθεση: Πρόεδρος: Δ. Παϊπέτης, Αντιπρόεδρος: Ε. Πετσάλης, Γ. Γραμματέας: Α. Ρώσσης, Ταμίας: Ν. Καρδάκης, Έφορος: Σ. Βρυώνης και Ειδ. Γραμματέας: Κ. Μεταλληνός (epskerkyras.gr, n.d.).

Το 1950 μετονομάστηκε σε «Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Κέρκυρας», ενώ η επίσημη ίδρυση και αναγνώρισή της από την Ε.Π.Ο. σαν ένωση Γ κατηγορίας έγινε το 1952 (el.wikipedia.org). Αξίζει να αναφερθεί ότι μέχρι το 1984 που ιδρύθηκε η Ε.Π.Σ. Θεσπρωτίας, στην Ένωση της Κέρκυρας ανήκαν και οι σύλλογοι της Θεσπρωτίας. Σε σχέση με τον τρόπο λειτουργίας και τις αρμοδιότητές της, στο νέο καταστατικό της, αυτό της ενάτης Ιουλίου 1950, υπάρχουν 23 άρθρα. Σημαντική για την πορεία της ήταν η με αρ. πρωτ. 7295/2889/13/5/1949 απόφαση του Υπουργού Αεροπορίας Α. Πρωτοπαπαδάκη, σύμφωνα με την οποία, παραχωρήθηκε στην Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Κέρκυρας μια έκταση 16 στρεμμάτων στο χώρο που υπάρχει σήμερα το Ε.Α.Κ Κέρκυρας, προκειμένου να προχωρήσουν στην κατασκευή γηπέδου ποδοσφαίρου με την προϋπόθεση όμως να μην εμποδίζουν οι κατασκευές την ομαλή λειτουργία του αεροδρομίου και να μην προκαλούν κίνδυνο κατά την προσγείωση και την απογείωση των αεροπλάνων (epskerkyras.gr, n.d.).

Η Ένωση, με δική της ευθύνη διοργανώνει κάθε χρόνο τα πρωταθλήματα Α1', Α' και Β' κατηγορίας ανδρών, την α' φάση του κυπέλλου ερασιτεχνών, καθώς και πρωταθλήματα παιδικής και προπαιδικής κατηγορίας με τη συμμετοχή πολλών σωματείων που είναι μέλη της. Στις αρμοδιότητές της είναι, τα τελευταία χρόνια, και η διοργάνωση του πρωταθλήματος παλαιμάχων ποδοσφαιριστών, όπως επίσης και η διοργάνωση σχολικών πρωταθλημάτων Δημοτικών σχολείων, τουρνουά και εκδηλώσεων με φιλανθρωπικούς σκοπούς ή με σκοπό την ενημέρωση των φιλάθλων και για την ανάδειξη του κοινωνικού ρόλου του αθλητισμού στην τοπική κοινωνία (epskerkyras.gr, n.d.).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ Ε.Π.Σ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ (κατά χρονολογική σειρά ίδρυσης)

1. Ορφέας Κανονίου, Αθλητικός Γυμναστικός Σύλλογος Ορφέας (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
2. ΑΕ Κανονίου, Αθλητική Ένωση Κανονίου (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
3. Όλυμπος Κέρκυρας, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Όλυμπος Γαρίτσας Κέρκυρας με έτος ίδρυσης το 1934 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
4. Π.Α.Ο. Κορακιάνας, Ποδοσφαιρικός Αθλητικός Όμιλος Κορακιάνας με έτος ίδρυσης το 1944 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
5. Λευκίμμη, Αθλητική Ένωση Λευκίμμης με έτος ίδρυσης το 1951 (Γ εθνική)
6. Φαίακες, Αθλητική Ένωση Φαιάκων με έτος ίδρυσης το 1964 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
7. Ηρακλής Σφακερών-Ρόδας, Αθλητικός Σύλλογος Ηρακλής Σφακερών-Ρόδας με έτος ίδρυσης το 1964 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
8. Κεραυνός Ποταμού, Αθλητικός Σύλλογος Κεραυνός Ποταμού με έτος ίδρυσης το 1964 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
9. Θύελλα Γαρίτσας, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Θύελλα Γαρίτσας με έτος ίδρυσης το 1964 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
10. **Α.Ο Κέρκυρα**, Αθλητικός Όμιλος Κέρκυρα με έτος ίδρυσης το **1968** (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
11. Κρόνος Αργυράδων, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Κρόνος Αργυράδων με έτος ίδρυσης το 1968 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
12. Ολυμπιάδα Καρουσάδων, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Ολυμπιάδα Καρουσάδων με έτος ίδρυσης το 1970 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
13. Ατρόμητος Στρογγυλής, Αθλητικός Όμιλος Ατρόμητος Στρογγυλής με έτος ίδρυσης το 1971 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
14. Κοντόκαλι, Αθλητικός Όμιλος Κοντοκαλίου με έτος ίδρυσης το 1971 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
15. Μπενίτσες, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Μπενίτσες με έτος ίδρυσης το 1971 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
16. Ο.Φ.Α.Μ., Όμιλος Φιλάθλων Αγίου Ματθαίου με έτος ίδρυσης το 1972 (Γ εθνική)
17. Κεραυνός Δραγωντινών, Αθλητικός Όμιλος Κεραυνός Δραγωντινών με έτος ίδρυσης το 1972 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
18. Αστέρας Σπαρτύλας, Αθλητικός Όμιλος Αστέρας Σπαρτύλας με έτος ίδρυσης το 1974 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
19. Ποσειδών Βιταλάδων, Αθλητικός Όμιλος Ποσειδών Βιταλάδων με έτος ίδρυσης το 1976 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
20. Αναγέννηση Περιβολίου, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Αναγέννηση Περιβολίου με έτος ίδρυσης το 1977 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
21. Κεραυνός Αγίου Νικολάου, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Κεραυνός Αγίου Νικολάου με έτος ίδρυσης το 1977 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
22. Αχιλλέας Νυμφών, Αθλητικός Όμιλος Αχιλλέας Νυμφών με έτος ίδρυσης το 1980 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
23. Αστέρας Μοραϊτικών, Αστέρας Μοραϊτικών με έτος ίδρυσης το 1980 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)

24. ΑΟ Αστέρας Πετριτή, Αθλητικός Όμιλος Αστέρας Πετριτή με έτος ίδρυσης το 1981 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
25. Οδυσσεάς Αυλιωτών, Αθλητικός Σύλλογος Οδυσσεάς Αυλιωτών με έτος ίδρυσης το 1981 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
26. Αστέρας Λιαπάδων, Αθλητικός Όμιλος Αστέρας Λιαπάδων με έτος ίδρυσης το 1981 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
27. Ηρακλής Αγίων Δέκα, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Ηρακλής Αγίων Δέκα με έτος ίδρυσης το 1982 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
28. Σιναράδες, Αθλητικός Όμιλος Σιναράδων με έτος ίδρυσης το 1982 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
29. Παξοί, Αθλητικός Όμιλος Παξών με έτος ίδρυσης το 1983 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
30. Κανάλια, Αθλητική Ένωση Καναλίων με έτος ίδρυσης το 1983 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
31. Εθνικός Περουλάδων Αθλητικός Όμιλος Εθνικός Περουλάδων με έτος ίδρυσης το 1983 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
32. Ατρόμητος Άφρας, Αθλητικός Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Ατρόμητος Άφρας με έτος ίδρυσης το 1983 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
33. Θιναλιακός, Αθλητικός Σύλλογος Θιναλιακός Αχαράβης με έτος ίδρυσης το 1985 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
34. Ομόνοια Γαστουρίου Αθλητικός Όμιλος Ομόνοια Γαστουρίου με έτος ίδρυσης το 1986 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
35. Μέγας Αλέξανδρος, Αθλητική Ένωση Μέγας Αλέξανδρος με έτος ίδρυσης το 1994 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
36. Κάβος, Αθλητικός Όμιλος Κάβου με έτος ίδρυσης το 2008 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
37. ΠΑΣ Δίας Κασσιώπης Ποδοσφαιρικός Αθλητικός Σύλλογος Δίας Κασσιώπης με έτος ίδρυσης το 2013 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
38. Νέος 2017 Κέρκυρα Κασσιώπης με έτος ίδρυσης το 2017 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
39. ΓΕ Παλαιοκαστριτών, Γυμναστική Ένωση Παλαιοκαστριτών με έτος ίδρυσης το 2018 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)
40. ΠΑΟ Σφακιανάκης, Ποδοσφαιρικός Αθλητικός Όμιλος Σφακιανάκης με έτος ίδρυσης το 2020 (Ε.Π.Σ. Κέρκυρας)

Πηγή:

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B1%CF%84%CE%AC%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%BF%CF%82_%CF%80%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD_%CF%83%CF%89%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CF%89%CE%BD_%CE%95.%CE%A0.%CE%A3._%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1%CF%82

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Α.Ο. ΚΕΡΚΥΡΑ

α) Πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από την ίδρυση έως το 2002

Το τμήμα ποδοσφαίρου του Α.Ο. Κέρκυρα ιδρύθηκε το 1968. Πρόκειται για ένα ελληνικό αθλητικό σωματείο που έχει την έδρα του στην πρωτεύουσα του ομώνυμου νησιού. Αποτελεί τη συνέχεια παλιότερων σωματείων που υπήρχαν στο νησί από την περίοδο του μεσοπολέμου που με τον καιρό συγχωνεύθηκαν (el.wikipedia.org, n.d.).

Συγκεκριμένα, τα ποδοσφαιρικά σωματεία του νησιού που προηγήθηκαν του Α.Ο. Κέρκυρα, ήταν: α) ο «Άρης Κέρκυρας» που ιδρύθηκε το 1924 ως καθαρά ποδοσφαιρικό σωματείο. Οι ποδοσφαιριστές που στελέχωσαν την ομάδα προήλθαν από τον «Κερκυραϊκό Γ.Σ.», το παλιότερο δηλαδή αθλητικό σωματείο του νησιού που είχε οπαδούς εισοδηματίες από τον φιλελεύθερο κυρίως πολιτικό χώρο, β) ο «Ελλάσποντος», με έτος ίδρυσης το 1923, προήλθε από πρόσφυγες Πόντιους που εγκαταστάθηκαν στο νησί ως ανταλλάξιμοι. Οι οπαδοί ήταν κυρίως δεξιών πολιτικών πεποιθήσεων και είχαν μια γενικά καλή οικονομική κατάσταση, γ) ο «Αστέρας», με έτος ίδρυσης το 1926, προήλθε από τα λαϊκά στρώματα, κατοίκους με χαμηλά εισοδήματα και πρόσφυγες, γ) ο «Α.Π.Σ. Όλυμπος Γαρίτσας» που ιδρύθηκε το 1934 στην συνοικία της Γαρίτσας. Αργότερα μετονομάστηκε σε «Όλυμπος Κέρκυρας» (el.wikipedia.org, n.d.).

Το 1965, όταν δημιουργήθηκε το Εθνικό Πανεπαρχιακό Πρωτάθλημα το οποίο αντιστοιχούσε στην σημερινή Γ' Εθνική κατηγορία, ο πρωταθλητής Άρης Κέρκυρας, προκειμένου να έχει το νησί την καλύτερη δυνατή εκπροσώπηση, πρότεινε τη συγχώνευση με τις υπόλοιπες ομάδες του τόπου (sites.google.com, n.d.). Εκτός από τον Όλυμπο που διαφώνησε, οι άλλες τρεις ομάδες (Άρης, Ελλάσποντος και Αστέρας) προχώρησαν στη δημιουργία του Αθλητικού Ομίλου «Κερκυραϊκός», και με αυτή την επωνυμία συμμετείχε στην νεοσύστατη τότε Γ' εθνική της χώρας. Μάλιστα κατάφερε την σεζόν 1965-66 να πάρει την 7^η θέση στον Β όμιλο που συμμετείχε. Την αμέσως επόμενη σεζόν, την αγωνιστική περίοδο 1966-67, ισοβαθμεί στην πρώτη θέση με την Αναγέννηση Άρτας, και πάει σε αγώνα μπαράζ για την άνοδό της στη Β' Εθνική. Ο αγώνας που έγινε στα Γιάννενα, συνοδεύτηκε από τη μεγαλύτερη, έως τώρα, μετακίνηση Κερκυραίων φιλάθλων, με 17 πούλμαν και 100άδες ιδιώτες με τα αυτοκίνητά τους να ακολουθούν την ομάδα (aokerkyra.com, n.d.). Δυστυχώς το ισόπαλο, μετά από παράταση αποτέλεσμα, δεν έφερε την πρόκριση, το πρωτάθλημα καταργήθηκε και όλες οι ομάδες επέστρεψαν στα τοπικά πρωταθλήματα (el.wikipedia.org, n.d.).

Τη σεζόν 1967-68, ανακοινώνεται πως η άνοδος στην Β' Εθνική κατηγορία επιτυγχάνεται από τους 2 πρώτους του περιφερειακού πρωταθλήματος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, να γίνει την περίοδο 1968-69 και πάλι πρόταση στον Όλυμπο να παραχωρήσει τους πιο καλούς του παίκτες στον Κερκυραϊκό, με στόχο τη συμμετοχή του συλλόγου στη Β' Εθνική. Πραγματικά, αν και αρχικά αρνήθηκε, τελικά συμφώνησε με τον όρο ο Κερκυραϊκός να μετονομαστεί σε ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ (Α.Ο. ΚΕΡΚΥΡΑΣ) (aokerkyra.com, n.d.).

Το 1969 ο Α.Ο. Κέρκυρα κερδίζει την άνοδο στη Β' Εθνική. Η ημερομηνία 5/10/1969 θα μείνει ως η ιστορική «πρώτη» του ΑΟ Κέρκυρα στη Β' Εθνική. Με αντίπαλο την ομάδα του ΠΑΣ Γιάννινα, η κερκυραϊκή ενδεκάδα του ιστορικού αγώνα με τους Κούρκουλο, Παντελίδη, Σκούπουρα, Σαγιαδινό, Ι. Γκιτσιάλη, Ζαρίφη, Ψάιλα, Καστάνια (46' Μερκούρη), Κουλούρη, Γιούργα (65' Λυκίσσα), Μπρεντάνο, υπό την τεχνική καθοδήγηση του Κώστα Ζώγα, γνώρισε την ήττα, με σκορ 0-2, από τα γκολ του Βάσιου στο 12' και του Χουρίδη στο 67' λεπτό της

αναμέτρησης, όμως, σημείωσε ρεκόρ εισιτηρίων αφού στο συγκεκριμένο αγώνα τα 5.649 εισιτήρια που κόπηκαν, δεν επαναλήφθηκαν ποτέ ξανά επίσημα (Αλεξόπουλος, 2020).

Η ομάδα, συνέχισε να αγωνίζεται στη Β' Εθνική για όλες τις σεζόν έως το 1974-75 (sites.google.com, n.d.). Η παρουσία της μέχρι εκείνη τη περίοδο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μέτρια, με καλύτερη θέση την 11^η ανάμεσα σε 18, τη σεζόν 1969-70. Ακολούθησε μια περίοδος ως το 2002, με πολλά σκαμπανεβάσματα, με επιστροφές στο τοπικό πρωτάθλημα της ΕΠΣ Κέρκυρας, με παρουσία στη Γ' Εθνική και στη Δ' Εθνική (el.wikipedia.org, n.d.).

ι) Πίνακας με την πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από το 1969 έως το 2002:

1969-1970 : Β' Εθνική (11η θέση - Πρώτος Όμιλος)
 1970-1971 : Β' Εθνική (17η θέση - Πρώτος Όμιλος)
 1971-1972 : Β' Εθνική (14η θέση - Πρώτος Όμιλος)
 1972-1973 : Β' Εθνική (16η θέση - Πρώτος Όμιλος)
 1973-1974 : Β' Εθνική (14η θέση - Πρώτος Όμιλος)
 1974-1975 : Β' Εθνική (20η θέση - Πρώτος Όμιλος Υποβιβασμός)
 1975-1976 : Μετά την πτώση από την Β' εθνική ο ΑΟΚ βρίσκεται στην Α' Κατηγορία της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Κέρκυρας
 1976-1977 : Α' Κατηγορία ΕΠΣ Κέρκυρας
 1977-1984 : Α' Εθνική Ερασιτεχνική
 1984-1985 : Γ' Εθνική (14η θέση - Νότιος Όμιλος)
 1985-1986 : Γ' Εθνική (11η θέση - Νότιος Όμιλος)
 1986-1987 : Γ' Εθνική (12η θέση - Νότιος Όμιλος)
 1987-1988 : Γ' Εθνική (12η θέση - Νότιος Όμιλος Υποβιβασμός)
 1988-1989 : Δ' Εθνική (4η θέση - Άνοδος)
 1989-1990 : Γ' Εθνική (16η θέση - Νότιος Όμιλος Υποβιβασμός)
 1990-1991 : Δ' Εθνική (3η θέση - Παραμονή)
 1991-1992 : Δ' Εθνική (Ο Α.Ο. Κέρκυρα αναδείχθηκε Πρωταθλητής στην Κατηγορία)
 Αυτή τη χρονιά ο Α.Ο. Κέρκυρα συμμετέχει και στον τελικό του Ερασιτεχνικού Κυπέλλου με αντίπαλο την Ασπίδα Ξάνθης, στο στάδιο Καραϊσκάκη. Πρόκειται για αγώνα που έληξε μετά την παράταση 0-0 και η Ασπίδα κέρδισε τελικά τον τίτλο στα πέναλτι με σκορ 1-3.
 1992-1993 : Γ' Εθνική (14η θέση - Νότιος Όμιλος Υποβιβασμός)
 1993-1994 : Δ' Εθνική (5η θέση - Παραμονή)
 1994-1995 : Δ' Εθνική (3η θέση - Παραμονή)
 1995-1996 : Δ' Εθνική (Ο Α.Ο. Κέρκυρα αναδείχθηκε Πρωταθλητής στην Κατηγορία)
 1996-1997 : Γ' Εθνική (9η θέση - Νότιος Όμιλος)
 1997-1998 : Γ' Εθνική (12η θέση - Νότιος Όμιλος Υποβιβασμός)
 1998-1999 : Δ' Εθνική (6η θέση - Παραμονή)
 1999-2000 : Δ' Εθνική (3η θέση Παραμονή)
 2000-2001 : Δ' Εθνική (Ο Α.Ο. Κέρκυρα αναδείχθηκε Πρωταθλητής στην Κατηγορία)
 2001-2002 : Γ' Εθνική (Ο Α.Ο. Κέρκυρα αναδείχθηκε Πρωταθλητής στην Κατηγορία)

Πηγή: <https://www.mybike.gr/topic/35675-%CE%B1%CE%BF-%CE%BA%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1/>

β) Νεότερη Ιστορία του Α.Ο. Κέρκυρα (2002-2020)

Ο Α.Ο. Κέρκυρα, το 2002 κέρδισε την άνοδο του στη Β' Εθνική. Ήταν το ξεκίνημα μιας περιόδου όπου η ομάδα, ώριμη πλέον και με στόχο να κάνει αισθητή την παρουσία της, κατάφερε και κατέλαβε την πέμπτη θέση στον όμιλό της (el.wikipedia.org, n.d.). Την επόμενη αγωνιστική, αναδείχθηκε Πρωταθλήτης στην Κατηγορία. Τη σεζόν 2004-2005, πέρασε και αγωνίστηκε στην Α' Εθνική με προπονητή τον Νίκο Αναστόπουλο. Ήταν η χρονιά που ο λαός της ομάδας άρχισε να συζητά για τη δημιουργία ενός συνδέσμου ανεξάρτητου που θα έδινε παλμό και δύναμη στην Κερκίδα. Η εικόνα με τους οπαδούς εκείνης της περιόδου ήταν αποκαρδιωτική και είχε αναγκάσει τον τότε προπονητή του ΑΟΚ να δηλώσει: «*αυτό δεν είναι γήπεδο, άλλα εκκλησία*», λόγια που δεν απείχαν από την πραγματικότητα. Χαρακτηριστικός της ανύπαρκτης Κερκίδας, ο τελευταίος αγώνας της χρονιάς για τον ΑΟ Κέρκυρα με αντίπαλο τον Εργοτέλη, τον οποίο παρακολούθησαν μόλις 200 άτομα! (nestro, 2010).

Στο κλείσιμο της περιόδου, η 16^η θέση δεν ήταν αρκετή για να παραμείνει στην κατηγορία και η ομάδα υποβιβάστηκε (el.wikipedia.org) Αμέσως μετά, την περίοδο 2006-2007, με πρόεδρο τον παλιό γνώριμο, Γιώργο Λιμπάντση και προπονητή τον Μπάμπη Τεννέ, ξανακέρδισε την άνοδό της και αγωνίστηκε στη Superleague. Η ομάδα, με τερματοφύλακα τον Ντίνο Σέρεμετ και κορυφαίους παίκτες τους Γιώργο Τζαβέλλα με 10 γκολ, Φρανκ Γκουέλα με 8 γκολ και Ανέστη Αναστασιάδη με 7 γκολ, στο τέλος της αγωνιστικής δεν κατάφερε να πάρει καλύτερη από τη 14^η θέση και υποβιβάστηκε στην Β' Εθνική όπου συνέχισε να αγωνίζεται ως το 2010, οπότε ανέβηκε ξανά στην Superleague (el.wikipedia.org). Ήταν η χρονιά που τερμάτισε στην 12^η θέση και ακολούθησε η σεζόν 2011-12, που πήρε την 13^η θέση του πρωταθλήματος, με τον κίνδυνο να υποβιβαστεί ξανά στη Football League καθώς η διαφορά που είχε από τον Εργοτέλη, που βρισκόταν στην 14^η θέση, ήταν μόλις 3 βαθμοί. Ο υποβιβασμός για την ομάδα ήρθε την επόμενη σεζόν, αφού η θέση που κατέλαβε ήταν η 16^η πίσω από την ΑΕΚ (slgr.gr, n.d.).

Από τον Ιούλιο του 2013, ο Α.Ο. Κέρκυρα αλλάζει πορεία και ονομασία, αφού υποχρεώνεται μετά τον υποβιβασμό του στη Φούτμπολ Λιγκ, να συγχωνευτεί ή αλλιώς να συνενωθεί με τον ΑΟ Κασσιόπης που είχε πετύχει την άνοδό του στην ίδια κατηγορία (el.wikipedia.org). Πιο συγκεκριμένα, ο Γιώργος Λιμπάντσης που χρηματοδοτούσε τότε την ομάδα, προχώρησε σε συμφωνία με τον πρόεδρο της Κασσιόπης, τον Χάρη Κουτσούρη, για μεταβίβαση των μετοχών από τον Κουτσούρη στον Λιμπάντση (Μαθιουδάκης, 2020). Το σωματείο που δημιουργήθηκε, με το ΑΦΜ της νεοφώτιστης ΠΑΕ Κασσιόπη, πήρε την επωνυμία ΑΟ Κασσιόπης "Κέρκυρα" (Α.Ο.Κ. Κέρκυρα) και μετέφερε την έδρα του από το χωριό Κασσιόπη της Κέρκυρας στην πόλη της Κέρκυρας, αλλάζοντας ταυτόχρονα και το σήμα της ομάδας (kerkyrasimera.gr, n.d.). Οι φίλαθλοι και παλαίμαχοι του ΑΟ Κέρκυρα εναντιώθηκαν σε αυτές τις αποφάσεις και ζήτησαν να κατέβει ο ιστορικός σύλλογος του νησιού έστω στο τοπικό πρωτάθλημα διατηρώντας το όνομα, το έμβλημα και την ιστορική του πορεία. Δυστυχώς, έλαβαν την άρνηση του ερασιτέχνη ΑΟ Κέρκυρα και του Γ. Λιμπάντση, με αποτέλεσμα να εκπνεύσει ο χρόνος δήλωσης συμμετοχής στο τοπικό πρωτάθλημα και αυτό είχε ως αποτέλεσμα, ο ιστορικός Αθλητικός Όμιλος Κέρκυρα, να μείνει εκτός της αγωνιστικής, να μην έχει συμμετοχή σε κανένα πρωτάθλημα, είτε ερασιτεχνικό, είτε επαγγελματικό, ύστερα από 45 ολόκληρα χρόνια συνεχούς παρουσίας στα τοπικά και εθνικά πρωταθλήματα.

Ο Γιώργος Λιμπάντσης προσπάθησε να παρουσιάσει την Κασσιόπη ως συνέχεια του ΑΟΚ, όμως η αλήθεια ήταν πως επρόκειτο για δύο σωματεία ξεχωριστά που με τις ενέργειες του προαναφερθέντα, μπήκαν σε μια διαδικασία “πολτοποίησης” (Μαθιουδάκης, 2020). Οι παλαίμαχοι του ΑΟ Κέρκυρα, αντιδρώντας στον κίνδυνο της εξαφάνισης της αυθεντικής ομάδας από τον ποδοσφαιρικό κόσμο, σκέφτηκαν να ενεργοποιήσουν τον Ερασιτέχνη. Στόχος τους ήταν να αγωνιστεί ο σύλλογος έστω και στο τοπικό της ΕΠΣ Κέρκυρας. Με επικεφαλείς τους Αντώνη Ζώτο και Μάνθο Γιαννούλη, που προσπάθησαν να εγγραφούν ως μέλη του Ερασιτέχνη, έθεσαν ως πρωταρχικό τους σκοπό τη διάλυση εκ των έσω του ΔΣ που είχε βάλει ο Λιμπάντσης. Η διοίκηση όμως, δεν τους επέτρεπε να γίνουν μέλη (Μαθιουδάκης, 2020). Γι αυτό ο Σύλλογος Παλαιμάχων του ΑΟ Κέρκυρα, προσπαθούσε με επιμονή και αγώνα να “κατεβάξει” ομάδα τουλάχιστον στα πρωταθλήματα βετεράνων που γίνονταν στο νησί, έτσι ώστε να ακούγεται το όνομα του σωματείου. Όταν κάποια στιγμή, το δικαστήριο αποφάνθηκε πως το αίτημα των Γιαννούλη και Ζώτου ήταν δίκαιο, έδωσε εντολή στον Ερασιτέχνη να τους γράψει ως μέλη του, όμως, η δικαστική απόφαση δεν μπορούσε να εκτελεστεί γιατί το προεδρείο του Ερασιτέχνη κρυβόταν. Οι παλαίμαχοι, δεν σταμάτησαν να προσπαθούν. Με τον Ερασιτέχνη να είναι ανενεργός, χωρίς να διεξάγονται εκλογές, σημάδι εγκατάλειψης για τα χρόνια από το 2014 και μετά, αποφάσισαν να προχωρήσουν και πάλι σε προσφυγή στο δικαστήριο, ζητώντας να οριστεί προσωρινή διοίκηση. Ήταν η στιγμή της δικαίωσης για τον τεράστιο αγώνα που έδωσαν οι βετεράνοι ποδοσφαιριστές προκειμένου να σωθεί η ομάδα τους, αφού το Ειρηνοδικείο Κέρκυρας, με την υπ’ αριθμόν 393/2020 απόφασή του, έδωσε εντολή για το σχηματισμό ενός 11μελούς προσωρινού ΔΣ που θα φροντίσει να κατέβει η ομάδα στο πρωτάθλημα της Β’ Κατηγορίας. Αυτή η απόφαση σήμανε το τέλος της 7ετούς ομηρίας του ΑΟ Κέρκυρα (Μαθιουδάκης, 2020).

ι) Πίνακας με την πορεία του Α.Ο. Κέρκυρα από το 2002 έως το 2020:

2002-03: Β εθνική (6η θέση)
2003-04: Β εθνική (1η θέση - Άνοδος στην Α εθνική)
2004-05: Α εθνική (16η θέση - Υποβιβασμός στην Β εθνική)
2005-06: Β εθνική (2η θέση - Άνοδος στην Α εθνική)
2006-07: Α εθνική (14η θέση - Υποβιβασμός στην Β εθνική)
2007-08: Β εθνική (7η θέση)
2008-09: Β εθνική (5η θέση)
2009-10: Β εθνική (2η θέση - Άνοδος στην Α εθνική)
2010-11: Α εθνική (12η θέση)
2011-12: Α εθνική (13η θέση)
2012-13: Α εθνική (16η θέση - Υποβιβασμός στην Β εθνική)
2020-21: Α ΕΠΣ Κέρκυρας (2η -Το πρωτάθλημα διακόπηκε στην 3η αγωνιστική)

Πηγή:

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91.%CE%9F._%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1

γ) ΑΟ Κέρκυρα 2020 – Η εικόνα της ομάδας μετά την επιστροφή της.

Από τις 12 Μαρτίου 2020, όταν το Ειρηνοδικείο Κέρκυρας πήρε την υπ' αριθμόν 393/2020 απόφασή του, ο σύλλογος απέκτησε προσωρινό διοικητικό συμβούλιο και ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής του ΑΟ Κέρκυρα, Γιάννης Χονδρογιάννης, ανέλαβε την τεχνική ηγεσία του συλλόγου με στόχο να κατέβει η ομάδα στα πρωταθλήματα της επόμενης σεζόν (corfucorner.gr, n.d.).

Στο ΔΣ την προεδρία την ανέλαβε ο Γιώργος Κολυτάς, ενώ στα υπόλοιπα πόστα της διοίκησης συμμετέχουν οι Μάνθος Γιαννούλης, Αντώνης Ζώτος ως αντιπρόεδροι, Γιάννης Κατέρης ως ταμίας, Δημήτρης Μπορτσής ως γενικός γραμματέας, Στάθης Μηλιώτης ως γενικός αρχηγός και ως μέλη οι Γιώργος Κάνταρος, Θεόδωρος Κεϊκίδης, Γιώργος Κοσκήρης, Σπύρος Σκλαβενίτης και Νίκος Σπάτουλας (aokerkyra.com, n.d.).

Η λίστα των μελών της ομάδας περιέχει τους παρακάτω ποδοσφαιριστές: Σπύρο Αυλωνίτη και Γιώργο Μποζίκη (τερματοφύλακας), Κώστα Μώρο, Νίκο Φωτιάδη, Πέτρο Σπάτουλα, Στέφανο Κουλούρη, Σπυράγγελο Γουλαρμή, Χρήστο Κούρκουλο (μέσος), Άρη Σκολαρίκη, Γιώργο Θεόδοτο, Γιάννη Κάσση, Νίκο Κατσαρό (αμυντικός), Σπύρο Ρέτση, Χρήστο Ίμερη, Χρήστο Καρύδη, Θωμά Κουλούρη, Περικλή Σκεύη, Νίκο Σουρβίνο και Συμεών Φωτεινό (επιθετικός) (aokerkyra.com, n.d.).

Σε σχέση με τη νέα προσπάθεια που γίνεται στον ΑΟ Κέρκυρα, ο πρόεδρος του συλλόγου Γιώργος Κολυτάς δήλωσε πως ο ΑΟ Κέρκυρα άλλαξε σελίδα και από την αφάνεια βγήκε για άλλη μια φορά στην επιφάνεια. Με την ομάδα στα χέρια των δέκα παλαιμάχων ποδοσφαιριστών και του παλιού μέλους του συλλόγου, ο κόσμος άρχισε να συσπειρώνεται ξανά γύρω από τον ΑΟ Κέρκυρα με κοινό στόχο να περάσει η ομάδα σε χέρια ανθρώπων που αγαπούν και πιστεύουν την ιστορική αυτή ομάδα (Μαθιουδάκης, 2020).

δ) Ο φίλαθλος κόσμος του ΑΟ Κέρκυρα – Η ιστορία των Vourligans

Η οργάνωση Κερκίδας για την ομάδα του ΑΟ Κέρκυρα ήταν κάτι πολύ δύσκολο, αρκεί να σκεφτεί κανείς το γεγονός ότι πολλοί από τους φιλάθλους ζούσαν εκτός Κέρκυρας (nestro,2010). Η οπαδική ιστορία για την ομάδα ξεκινάει με επίσημη μορφή το 2001 όταν ιδρύεται ο Σύνδεσμος Φιλάθλων του ΑΟ ΚΕΡΚΥΡΑ που στεγαζόταν στην Μητροπολίτου Μεθοδίου (aokerkyra.com). Η λειτουργία του Συνδέσμου άρχισε λίγο πριν την ιστορική άνοδο της ομάδας στην Α εθνική, την περίοδο 2004-2005, με προπονητή τότε τον Νίκο Αναστόπουλο, χωρίς όμως να υπάρχει δυναμική παρουσία στο γήπεδο. Μάλιστα, η εικόνα του Συνδέσμου ήταν τόσο υποτονική που ο προπονητής του ΑΟΚ είχε καυστικά δηλώσει: «αυτό δεν είναι γήπεδο, άλλα εκκλησία» (nestro,2010). Όταν η ομάδα στον δεύτερο γύρο των αναμετρήσεων στην Α εθνική πήρε την κατρακύλα, ο κόσμος έδειχνε να έχει εγκαταλείψει, με αποτέλεσμα στην τελευταία αγωνιστική της χρονιάς, στο παιχνίδι του ΑΟ Κέρκυρα με τον Εργοτέλη, να παρακολουθούν τον αγώνα από τις κερκίδες μόλις 200 άτομα (nestro, 2010).

Στο τέλος του 2005, ο ΑΟ Κέρκυρα αποχαιρετά την Α Εθνική στην πρώτη του παρουσία. Οι νεότεροι κυρίως οπαδοί της ομάδας, απογοητευμένοι από την κατάσταση της Κερκίδας και την ουσιαστικά ανύπαρκτη οργάνωσή της, άρχισαν να συζητάν, κυρίως μέσα από τις σελίδες του διαδικτύου, τη δημιουργία ενός συνδέσμου ανεξάρτητου που θα έδινε παλμό και δύναμη στην Κερκίδα (nestro, 2010). Με την ομάδα στη Β πλέον εθνική και με νέο προπονητή τον Μπάμπη Τεννέ, όλοι ελπίζουν σε μια νέα αρχή για τον αγαπημένο τους ΑΟ Κέρκυρα. Το εντυπωσιακό σερί με 4 νίκες στην νέα κατηγορία, δημιουργεί κλίμα ενθουσιασμού στον κόσμο. Η Κερκίδα αρχίζει να αποκτά φανατικούς πελάτες οι οποίοι χειροκροτούν και φωνάζουν με όλη τους την ψυχή για να ενισχύσουν την ομάδα (nestro, 2010). Ήταν η κατάλληλη στιγμή για να ξεκινήσουν νέες συζητήσεις μέσα στα διαδικτυακά forum για μια πιο δυναμική, οργανωμένη παρουσία των ανθρώπων που αγαπάν και θέλουν να στηρίξουν τον σύλλογο.

Το Μάρτιο του 2006, ακούγεται για πρώτη φορά το όνομα που έλειπε από την ομάδα των οπαδών του forum. Είχαν προηγηθεί πολλές προτάσεις και πολλά ονόματα ως υποψήφια για να ενώσουν και να φανατίσουν τον λαό του ΑΟ Κέρκυρα, όμως ο τίτλος “Vourligans” ήταν αυτός που είχε τρία βασικά χαρακτηριστικά που τον έκαναν να ξεχωρίσει και τελικά να επικρατήσει. Όπως έγραψε τότε ένας οπαδός, ήταν: «Ωραίο και άκρως Κερκυραϊκό άλλα ταυτόχρονα και ποδοσφαιρικό! Είναι κάτι σαν Σάτυρα στο χουλιγκανισμό! Ωραίο! Κάλι σαν τους Rolligans που σημαίνει στην αργκό Υγιείς Φίλαθλοι!» (nestro, 2010). Ο οπαδός της ομάδας και μετά μέλος του ΔΣ των Vourligans, Γιώργος Τόμπρος, παράλληλα με το όνομα παρουσιάζει για σήμα ένα λευκό ανθρωπάκι με ζουρλομανδύα, τον “βουρλισμένο” που στα κερκυραϊκά σημαίνει τρελός (aokerkyra.com, n.d.). Και μπορεί, το όνομα να μην κατάφερε να γίνει γνωστό ως το τέλος του Πρωταθλήματος εκείνης της σεζόν, όμως, η αλλαγή στην κερκίδα είχε αρχίσει. Οι vourligans ήταν στο γήπεδο, στον τελευταίο, εντός έδρας αγώνα του ΑΟ με την Καλαμάτα και γιόρτασαν πανηγυρικά την άνοδο, για δεύτερη χρονιά, στην Α Εθνική. Και ενώ όλοι μιλούσαν για την καυτή ατμόσφαιρα του γηπέδου, οι Vourligans, παιδιά κυρίως και μάλιστα φοιτητές, με στόχο να τονίσουν την παρουσία τους στο πλευρό της ομάδας τους, βάζουν τις οικονομίες τους και φτιάχνουν το κεντρικό δίχρωμο πανό VOURLIGANS που παρόμοιό του δεν είχε ξανακρεμαστεί στο ΕΑΚ (aokerkyra.com, n.d.). Από τον πρώτο κιόλας αγώνα της νέας σεζόν, οι Vourligans ήταν έτοιμοι στις επάλξεις. Με το

πρωτότυπο πανό μαζί τους, όλοι πλέον τους αναγνώριζαν και μιλούσαν γι αυτούς. Οι δρόμοι του νησιού στολίστηκαν με τα αυτοκόλλητά και τα συνθήματά τους, ενώ κυκλοφόρησαν και οι πρώτες μπλούζες και T-shirt Vourligans (nestro, 2010).

Μέχρι το 2013, οι Vourligans, ακολουθούν την ομάδα σε όλους τους αγώνες εντός και εκτός έδρας. Το καλοκαίρι όμως του 2013, μετά τον υποβιβασμό του ΑΟ Κέρκυρα στη Φούτμπολ Λιγκ, οι οργανωμένοι οπαδοί έρχονται σε μετωπική σύγκρουση με την τότε διοίκηση της ΠΑΕ που αποφάσισε να προχωρήσει σε συγχώνευση με τη νεοφώτιστη ΠΑΕ ΚΑΣΣΙΟΠΗ, χρησιμοποιώντας το ΑΦΜ της και αλλάζοντας το σήμα της ομάδας (aokerkyra.com, n.d.). Ήταν ελάχιστοι αυτοί που ακολούθησαν την νέα ΠΑΕ, ενώ οι υπόλοιποι Vourligans από Κέρκυρα, Βόρεια Κέρκυρα, Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αφού πρώτα έκλεισαν τους συνδέσμους στο νησί, αποφάσισαν να απέχουν από το γήπεδο και ξεκίνησαν το ίδιο κιόλας καλοκαίρι τις διαδικασίες δημιουργίας του επίσημου Σωματείου των Vourligans ως συνέχεια του ΣΦΑΟΚ (aokerkyra.com, n.d.). Στόχος τους ήταν η απελευθέρωση του Ερασιτέχνη ΑΟ Κέρκυρα και η συμμετοχή του στα τοπικά πρωταθλήματα της ΕΠΣ (aokerkyra.com, n.d.). Έτσι, όταν στις 12 Μαρτίου του 2020 το Ειρηνοδικείο Κέρκυρας επέτρεψε το σχηματισμό προσωρινού διοικητικού συμβουλίου με στόχο να κατέβει η ομάδα στα πρωταθλήματα της επόμενης σεζόν, ενεργοποιούνται και πολύ γρήγορα, στις 7 Ιουνίου 2020 διεξάγουν με μεγάλη συμμετοχή τις εκλογές του Σωματείου και σχηματίζεται το νέο ΔΣ, αποτελούμενο από τα εξής 5 τακτικά μέλη: Βίτσος Νικόλαος (γενικός γραμματέας), Κούστας Ευστάθιος (πρόεδρος), Λιτσαρδόπουλος Κωνσταντίνος (ταμίας), Μακρής Ιωάννης (αντιπρόεδρος) και Τόμπρος Γεώργιος (υπεύθυνος επικοινωνίας) (Μαθιουδάκης, 2020). Με την έναρξη των εργασιών του νέου ΔΣ ήταν ο πρόεδρος των «VOURLIGANS», Στάθης Κούστας, που δήλωσε τα παρακάτω: «Ο κόσμος έχει ζεσταθεί και αγκαλιάζει και πάλι την ιστορική ομάδα. Τώρα γίνονται εγγραφές νέων μελών. Ο σύνδεσμος το 2013 τέθηκε σε αδράνεια και έκλεισε, αλλά η βάση του έχει μείνει αναλλοίωτη. Τώρα ενεργοποιήθηκε ξανά και θα είναι στο πλευρό του ΑΟ Κέρκυρα. Περιμένουμε να δούμε τους όρους που θα διεξαχθεί το νέο πρωτάθλημα και θα στηρίξουμε με κάθε τρόπο την ομάδα για να βρεθεί σύντομα στα σαλόνια του επαγγελματικού ποδοσφαίρου» (aokerkyra.com, n.d.).

i) Ο ύμνος του ΑΟ Κέρκυρα

«ΑΟ Κέρκυρα, ΑΟ Κέρκυρα, ΑΟ Κέρκυρα ...

Η ομάδα είναι μόνο μια, δεν υπάρχει σαν αυτή καμιά,
ΑΟ Κέρκυρα τη λένε κι αντίπαλοί της κλαίνε γιατί χάνουν από τον ΑΟ καθαρά (επανάληψη 2 φορές).

Όλοι οι παίκτες παίζουν με ψυχή και παντού ακούγεται η κραυγή:
ΑΟ Κέρκυρα ομαδάρα, κάθε επίθεση γκολάρα, κάθε αγώνας και της νίκης η χαρά
(επανάληψη 2 φορές).

Μπλε και κόκκινη είναι η στολή, μπλε στο χρώμα και σε προκαλεί.
Μπλε Ελλάδα μας θυμίζει, κόκκινο μας ερεθίζει να φωνάξουμε ΑΟ Κέρκυρα μαζί
(επανάληψη 2 φορές).

Οι λεβέντες παίζουν με ψυχή, τίμια, καθαρά, με τεχνική, με έναν κόσμο όλο πάθος,
Για την Κέρκυρα στο βάθος, την ομάδα για την πρώτη εθνική (επανάληψη 2 φορές).

ΑΟ Κέρκυρα, ΑΟ Κέρκυρα, ΑΟ Κέρκυρα ...»

Πηγή:

<https://www.youtube.com/watch?v=qr-DaR30nM4>

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ζούμε στην εποχή των μεγάλων κοινωνικών αλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρόκειται για αλλαγές που ξεκινούν από τη σύσταση των οικογενειών και επηρεάζουν ένα σύνολο ανθρώπινων συνηθειών και συμπεριφορών. Το ποδόσφαιρο μοιάζει να αντικαθιστά σε ένα βαθμό, τα κοινωνικά χαρακτηριστικά μιας παλαιότερης ζωής που έχουν πλέον χαθεί ή έχουν αλλάξει σε σημαντικό βαθμό.

Η γυναίκα έχει πλέον ενταχθεί στον χώρο εργασίας και ο θεσμός της οικογένειας έχει επηρεαστεί με σημαντικότερες αλλαγές τη μεγάλη αύξηση των διαζυγίων, τη δημιουργία της μονογονεϊκής οικογένειας και τη δυσχέρεια συνάντησης όλων των μελών της. Οι γειτονιές έπαψαν να λειτουργούν με τον ενωτικό τους χαρακτήρα, αναδιαρθρώθηκαν και έγιναν δυσπρόσιτες για τους νέους και το παιχνίδι τους.

Το ποδόσφαιρο, και όλα όσα έχουν να κάνουν με αυτό, αποκτούν μια νέα διάσταση. Με τη χρήση των σύγχρονων μέσων στο κομμάτι κυρίως της επικοινωνίας, συγκροτείται και ανασυγκροτείται όχι μόνο η ταυτότητα των ομάδων, αλλά και η ταυτότητα των αθλητών, των οπαδών, των παραγόντων γενικότερα-(μπορεί να είναι και οπαδοί και αθλητές)-που λειτουργούν ως σταρς, οι οποίοι καταφέρνουν με τον τρόπο τους να δημιουργούν ένα περιβάλλον που καλλιεργεί την ομαδική αντιπαλότητα (Κυπριανός, Π. & Χουμεριανός Μ., 2009).

Η υπέρμετρη προβολή του ποδοσφαιρικού θεάματος επηρεάζει την οργάνωση της καθημερινότητας, και αφήνει στον οπαδό την αίσθηση της ενεργούς συμμετοχής. Όλα πλέον μπορούν να συζητηθούν παντού και από τον καθένα...;

ΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Σωματείο: Νομικό πρόσωπο που καλλιεργεί το άθλημα του ποδοσφαίρου με ομάδα ή ομάδες που συμμετέχει σε ερασιτεχνικά πρωταθλήματα και αποτελεί μέλος ερασιτεχνικής ένωσης.

Π.Α.Ε.: Ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρεία που διατηρεί ομάδα σε επαγγελματικό πρωτάθλημα και είναι μέλος επαγγελματικής ένωσης.

Διοργανώτρια: Η Ε.Π.Ο. ή ένωση-μέλος της με αρμοδιότητα διεξαγωγής και οργάνωσης πρωταθλήματος/των.

Διοργάνωση: Ένα ξεχωριστό σύνολο αγώνων που διακρίνεται είτε με την μορφή πρωταθλήματος είτε κυπέλλου. Ως διοργάνωση νοείται και ο αγώνας του super cup μεταξύ πρωταθλητή και κυπελλούχου

Πανελλήνια πρωταθλήματα: Τα πρωταθλήματα (επαγγελματικά ή ερασιτεχνικά) που διοργανώνονται από την Ε.Π.Ο. ή από μια Ένωση – μέλος της μετά από εκχώρηση/εξουσιοδότηση από την Ε.Π.Ο.

Εκτελεστική Επιτροπή Ε.Π.Ο.: Το εκτελεστικό όργανο (πρώην Δ.Σ.) της Ε.Π.Ο.

Τοπικά πρωταθλήματα: Τα πρωταθλήματα που διεξάγονται από ερασιτεχνική ένωση, εντός των γεωγραφικών ορίων της (Περιφερειακής ενότητας/Νομού).

Εν γένει χώρος γηπέδου: Το γήπεδο και ο περιβάλλων χώρος του, που χρησιμοποιείται από την ομάδα για την στάθμευση αυτοκινήτων και/ή για την εκμετάλλευση εμπορικών δικαιωμάτων.

Αγωνιστικός χώρος: Ο χώρος που περικλείεται από τις εξέδρες ή την εσωτερική περίφραξη του γηπέδου και περιλαμβάνει τον αγωνιστικό χώρο, την περιμετρική αυτού έκταση, τις τεχνικές περιοχές με τους πάγκους των αναπληρωματικών και των αξιωματούχων του αγώνα και διαθέτει πρόσβαση στο χώρο αποδυτηρίων.

Μετά τον αγώνα: ο χρόνος μεταξύ του τελευταίου σφυρίγματος του διαιτητή και της αναχωρήσεως της ομάδος από τα όρια του εν γένει χώρου του γηπέδου.

Προ του αγώνα: ο χρόνος μεταξύ της αφίξεως της ομάδος εγγύτατα στην περιμετρική εξωτερική περίφραξη ή τον εξωτερικό τοίχο του εν γένει χώρου του γηπέδου και του σφυρίγματος για το εναρκτήριο λάκτισμα από τον διαιτητή.

Διεθνής αγώνας: ένας αγώνας μεταξύ δύο ομάδων που ανήκουν σε διαφορετικές ομοσπονδίες.

Φιλικός αγώνας: ένας αγώνας που διοργανώνεται από μία ποδοσφαιρική οργάνωση, σωματείο ή άλλο πρόσωπο, μεταξύ ομάδων που επιλέχθηκαν για την περίπτωση αυτή και ενδεχομένως ανήκουν σε διαφορετικές σφαίρες λειτουργίας. Το αγωνιστικό αποτέλεσμα του αγώνος επηρεάζει μόνον τον εν λόγω αγώνα ή την εν λόγω διοργάνωση.

Επίσημος αγώνας: ένας αγώνας που διοργανώνεται υπό την αιγίδα της Ε.Π.Ο. από ενώσεις-μέλη της ή από την ίδια.

Αξιωματούχος: κάθε μέλος συμβουλίου (συμπεριλαμβανομένων των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής), μέλος επιτροπής, διαιτητής και βοηθός διαιτητή, προπονητής, γυμναστής και τυχόν άλλα πρόσωπα υπεύθυνα για τεχνικά, ιατρικά και διοικητικά θέματα στην Ε.Π.Ο., σε μία Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων (Ε.Π.Σ.), Λίγκα, ΠΑΕ ή Σωματείο, όπως επίσης και κάθε άλλο πρόσωπο που υποχρεούται να συμμορφώνεται με το Καταστατικό της Ε.Π.Ο. (με εξαίρεση τους ποδοσφαιριστές και διαμεσολαβητές). Επίσης και τα άτομα που ενεργούν εν της πράγμασι διοίκηση σε ΠΑΕ ή Σωματεία ακόμα και αν δεν προκύπτει τυπικά η συμμετοχή τους.

Αξιωματούχος Αγώνα: ο διαιτητής, οι βοηθοί διαιτητών, ο τέταρτος διαιτητής, ο παρατηρητής του αγώνα, ο παρατηρητής της διαιτησίας, το πρόσωπο το οποίο είναι επιφορτισμένο με την ασφάλεια, και οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα που διορίζονται από την Ε.Π.Ο. ή ένωση-μέλος της να αναλαμβάνουν ορισμένες ευθύνες εν σχέσει με έναν αγώνα.

Ουδέτερο γήπεδο: Ως ουδέτερο νοείται το γήπεδο που απέχει, αν είναι δυνατό, την ίδια περίπου χιλιομετρική απόσταση από την έδρα των διαγωνιζομένων ομάδων και ορίζεται από τη διοργανώτρια. Προκειμένου για τοπικά πρωταθλήματα η διοργανώτρια έχει το δικαίωμα να ορίζει γήπεδο μόνον εντός των γεωγραφικών ορίων της Ένωσης.

Πηγή: https://www.epo.gr/media/files/KATASTATIKO_KANONISMOI/2022-2023/KAP_2022.pdf

Φωτογραφικό Υλικό

Εικόνα 1: Ο επίσκυρος, ένα από τα πολλά παιχνίδια με μπάλα στην Αρχαία Ελλάδα

<https://www.documentonews.gr/article/to-podosfairo-gennhthhke-sthn-arxaia-ellada-photos/>

Εικόνα 2: Αθλητές της επισκύρου σε βάση μαρμάρινου αγάλματος

<https://www.mixanitouxronou.com.cy/arxaiotita/stin-archea-ellada-epezan-ke-podosfero/>

Εικόνα 3: Ο Αυτοκράτορας Ταιτζού των Σονγκ παίζει Τσου Ζου-ένα παιχνίδι χειρισμού της μπάλας που απαιτούσε ιδιαίτερη μαεστρία.

<https://www.mixanitouxronou.gr/archaio-podosfairo-apo-ton-elliniko-episkyro-kai-to-kineziko-tsoy-tzoy-stis-viaies-anametriseis-chorion-to-mesaiona/>

Εικόνα 4: Το σύγχρονο ποδόσφαιρο

<https://www.sansimera.gr/articles/19>

Εικόνα 5: ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ: Η υιοθέτησή του ως μαζική προλεταριακή μόδα

<https://www.freeinquiry.gr/articles/gegonota/podosfairo/4378.html>

Εικόνα 6: Σκωτία-Αγγλία.

<https://sport-retro.gr/scotland-england-to-proto-diethnes-paixnidi-stin-istoria-egine-xoris-dokari-kai-termatofylakes/>

Εικόνα 7: Ιστορικό κειμήλιο από το πρώτο διεθνές ματς όλων των εποχών, όπως σώζεται στο μουσείο ποδοσφαίρου της Σκωτίας. Το εισιτήριο του αγώνα, αξίας ενός σελινιού.

<https://www.contra.gr/stiles/i-agglia-sto-proto-mats-me-tin-skotia-epaixe-1-1-8.9265755.html>

Εικόνα 8: Το έμβλημα του ΑΟ Κέρκυρα, η "απήδαλος ναύς", ένα αρχαίο ιστιοφόρο πλοίο, σύμβολο της ναυτικής δεξιοτεχνίας των Φαιάκων.

<https://www.facebook.com/aokerkyrapalaimaxoi/>

Εικόνα 9: Στα δεξιά, ο Κούρκουλος Παναγιώτης (Τσαλδάρης) τερματοφύλακας ΑΟ Κέρκυρα το 1968.

<https://www.facebook.com/kerkyrafc/>

Εικόνα 10: Η ιστορική «πρώτη» του ΑΟ Κέρκυρα στη Β' Εθνική-5/10/1969

<https://corfustories.com/2020/10/05/5-10-1969-i-istoriki-proti-toy-ao-kerkyra-st/>

Εικόνα 11: 11αδα του ΑΟ Κέρκυρα την περίοδο 1973-74

<https://www.kerkyrasportnews.gr/index.php/specials-i/afieromata/2097-dimitris-borts-paiktis-simaia-tou-ao-kerkyra>

Εικόνα 12: Όλυμπος 1986-87. Σεζόν 1986-87 στο πρωτάθλημα της Δ' Εθνικής στην Κέρκυρα.

Εικόνα 13: Μαρκάροντας τον σπουδαίο Νίκο Αναστόπουλο σε φιλική αναμέτρηση του ΑΟ Κέρκυρα με τον Ολυμπιακό.

<https://www.kerkyrasportnews.gr/index.php/specials-i/afieromata/2097-dimitris-borts-paiktis-simaia-tou-ao-kerkyra>

Εικόνα 14: Από τον αγώνα κυπέλλου κόντρα στην ΑΕΛ το 1989. Μαζί με τον αρχηγό της ΑΕΛ, Βασίλη Καραπιάλη.

<https://www.kerkyrasportnews.gr/index.php/specials-i/afieromata/2097-dimitris-borts-paiktis-simaia-tou-ao-kerkya>

Εικόνα 15: 1969-2009, ένα νησί, μία ομάδα

https://www.youtube.com/watch?v=gBW3vBI663g&ab_channel=katomeritis

Εικόνα 16: Vourligans - AO Kerkyra

https://www.facebook.com/vourligans.aokerkyra/?locale=el_GR

Εικόνα 17: Vourligans - AO Kerkyra

https://www.facebook.com/vourligans.aokerkyra/?locale=el_GR

Εικόνα 18: Vourligans - AO Kerkyra

https://www.facebook.com/vourligans.aokerkyra/?locale=el_GR

Εικόνα 19: Vourligans - AO Kerkyra

https://www.facebook.com/vourligans.aokerkyra/?locale=el_GR

Βιβλιογραφία

- Cagossi, A. (2010) 'Toward the end of Berlusconiism or the institutionalisation of Berlusconi's power', paper presented at the 106th annual meeting of the American Political Science Association, Washington D.C., September
- Colwell, S. (2000). «The "letter" and the "spirit": Football laws and refereeing in the twenty-first century». *Soccer & Society*, 1(1), 201–214.
<https://doi.org/10.1080/14660970008721259>
- Dimitropoulos, P., Leventis, S., & Dedoulis, E. (2016). *Managing the European football industry: UEFA's regulatory intervention and the impact on accounting quality*. *European Sport Management Quarterly*, 16(4), 459–486. doi:10.1080/16184742.2016.1164213
- Ekdalom, B. (2009). «Ποδόσφαιρο: Αθλητιατρική και αθλητική επιστήμη». Ιατρικές Εκδόσεις Π. Χ. Πασχαλίδης, ISBN: 960-399-874-5
- Inglis, D. (2004). «Theodor Adorno on sport: The *Jeu D' Esprit of despair*», στο: Giulianotti, Richard (Επιμ.), *Sport and modern social theorists*, (pp. 81-95), Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Galeano, E. (1998). « *El futbol a sol y sombra*». Ελληνικά Γράμματα.
- Ginsborg, P. (2004) Silvio Berlusconi: *Television, power and patrimony*. London: Verso
- Giossos Y., Sotiropoulos A., Souglis A., & Dafopoulou G. (2011). *Reconsidering on the Early Types of Football*. *Balt J Health Phys Activ*, 3(2). <https://doi.org/10.2478/v10131-011-0013-5>
- Goldblatt, David (2006). *The Ball is Round. A Global History of Football*. London: Viking
- Giulianotti, R. (2005). «*Playing an Aerial Game: The New Political Economy of Soccer*.” In J. Nauright, & S. Schimmel (Eds) *The Political Economy of Sport*, pp.1– 14. London: Palgrave Macmillan.
- Kim, M. K. and Shin, Y. J. (2017) 'Immediate effects of ankle balance taping with kinesiology tape for amateur soccer players with lateral ankle sprain: A randomized crossover design', *Medical Science Monitor*, 23, pp. 5534–5541. <https://doi.org/10.12659/MSM.905385>.
- Kiuchi, Y. (2012). «*Football/Soccer: History and Tactics*». *Journal of Popular Culture*, 45(4), 915–917. https://doi.org/10.1111/j.1540-5931.2012.00964_6.x
- Orejan, J. (2011). «*Football/Soccer: history and tactics*». McFarland, ISBN: 978-0786-447- 84-8
- Pasquino, G. (2007). *The Five Faces of Silvio Berlusconi: The Knight of Anti-politics*. *Modern Italy*, 12(2), 39-54.
- Putnam A. R., Bandolin S. N., & Krabak B. J. (2012). *Impact of Ankle Bracing on Skill Performance in Recreational Soccer Players*. *PM and R*, 4(8), 574–579.
<https://doi.org/10.1016/j.pmrj.2012.04.001>

Rohde, M., & Breuer, C. (2016). *Europe's Elite Football: Financial Growth, Sporting Success, Transfer Investment, and Private Majority Investors*. International Journal of Financial Studies, 7-16.

Rowan, M. (2007). «*Evolving strategies for prediction of sporting fixtures*». Doctoral dissertation, Master's thesis, University of Birmingham.

Shin, E. & Agnew, J. (2008). *Berlusconi's Italy: Mapping Contemporary Italian Politics*. Philadelphia: Temple University Press

Tomlinson, A. (2000). «*FIFA and the men who made it. Soccer & Society*» 1(1), 55–71.
<https://doi.org/10.1080/14660970008721248>

Tomlinson, A. (2014). «*FIFA (Fédération Internationale de Football Association): The men, the myths and the money*». Routledge, ISBN 978-0415-498-31-9

Vigarello, G. *Από το παιχνίδι στο Αθλητικό θέαμα. Η γέννηση ενός μύθου*. Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2004.

Wang, J. (2006). «*Soccer made easy: From fundamentals to championship play*». Ameriscientific, Inc., ISBN 978-0977899500

Wise, R. (2014). «*Football - The King of Sports*»

Αλεξόπουλος, Η. (2020, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 5). 5/10/1969: Η ιστορική «πρώτη» του ΑΟ Κέρκυρα στη Β' Εθνική. <https://corfustories.com/2020/10/05/5-10-1969-i-istoriki-proti-toy-ao-kerkyra-st/>

Αλμπανίδης, Ε. & Παυλογιάννης, Ο. (2004). «Πτυχές της αθλητικής ιστορίας της Κέρκυρας - Η συμβολή της στην ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού». Περιοδικό Δελτίο Αναγνωστικής Εταιρείας Κέρκυρας, σελ. 1- 19

Ζαϊμάκης, Γ. (2013). «Πολιτική οικονομία του ποδοσφαίρου στην ύστερη νεωτερικότητα: Εμπορευματοποίηση, παγκοσμιοποίηση και αποικιοποίηση». Στο Γ. Ζαϊμάκης και Ν. Κοταρίδης (επ.). *Ποδόσφαιρο και κοινότητες οπαδών. Αντιπαλότητες και πολιτικές της ταυτότητας*. Αθήνα: Πλέθρον, σσ.27-58. Ζαϊμάκης, Γ. (2015). «Θεωρητικά ρεύματα και προσεγγίσεις στην κοινωνιολογία του αθλητισμού». Στο Γ. Ζαϊμάκης και Ε. Φουρναράκη (επ.). *Κοινωνία και αθλητισμός στην Ελλάδα: Κοινωνιολογικές και ιστορικές προσεγγίσεις*. Αθήνα: Αλεξάνδρεια, σσ.89-130.

Ζαϊμάκης, Γ. (2017), «Συλλογική ταυτότητα, νεολαία και οπαδισμός: Η ανάδυση των «Θυρών» οργανωμένων οπαδών στην Ελλάδα την περίοδο της μεταπολίτευσης». Ηράκλειο: Διαθέσιμο στο <https://student.cc.uoc.gr/uploadFiles/181-%CE%91%CE%98%CE%9B%CE%9A214/%CE%96%CE%B1%CF%8A%CE%BC%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82%20%CE%A3%CF%85%CE%BB%CE%B%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CE%AE%20%CF%84%CE%B1%CF%85%CF%84%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%82.pdf> [Προσπελάστηκε στις 28 Δεκεμβρίου 2019]

Κάμπρας, Τ. (2019, Σεπτέμβριος 1). *Η ιστορία του ελληνικού ποδοσφαίρου*.
<https://www.newsbreak.gr/stories/25190/i-istoria-toy-ellinikoy-podosfairoy/>

Κουλούρη, Χ. (1998). *Η ώρα του σώματος. Αθλητισμός, άσκηση και ψυχαγωγία στο ελληνικό κράτος (1870-1922) Πρακτικά του Διεθνούς Συμποσίου «Οι χρόνοι της Ιστορίας. Για μια ιστορία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας»*, Αθήνα, ΙΑΕΝ, 1998, 273-286.

Κυπριανός, Μ. & Χουμεριανός, Μ. *Ανατομία των Ποδοσφαιρικών Παθών*. Εκδόσεις Διόνικος, Αθήνα 2009.

Μαθιουδάκης, Ε. (2020, Αύγουστος 30). *Κέρκυρα: Ξύπνησε ο... γίγαντας*.
<https://www.fosonline.gr/podosfairo/article/106385/kerkyra-xypnise-o-gigantas>

Παυλογιάννης, Ο. (2020). «*Η σχολική γυμναστική στην Κέρκυρα κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα: θεσμικό πλαίσιο, εκπαιδευτικές πρακτικές, ανθρώπινο δυναμικό, κοινωνικά και πολιτισμικά συμφραζόμενα*». Παχή, Ο. (επιμ.) *Διαδικτυακό επιστημονικό συνέδριο, Πρακτικά. Η εκπαίδευση στη νησιωτική Ελλάδα*. Corfu press, σελ. 119- 130.

Πολίτης, Ν. (1994). *Πατραϊκός Αθλητισμός, Τόμος Ι*, Αχαϊκές Εκδόσεις.

Σωτηρόπουλος, Α. & Μπεκρής, Ε. (2012). «*Ποδόσφαιρο & Επιστήμη. Μία πολύπλευρη προσέγγιση*». Εκδόσεις Τελέθριον, ISBN: 978-9608-410-79-4

Τσιώλης, Γ. (2014). «*Μέθοδοι και τεχνικές ανάλυσης στην ποιοτική και κοινωνική έρευνα*». Αθήνα: Κριτική.

Τσώχος, Μ. (2016, Ιούλιος 4). *4 Ιουλίου 2004: η μέρα του ελληνικού θριάμβου*. cnn.gr.
<https://www.cnn.gr/sports/story/38095/4-ioylioy-2004-i-mera-toy-ellinikoy-thriamvoy>

ant1medialab.gr. (n.d.). *ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ... ΣΥΜΒΑΤΙΚΑ ΑΣΥΜΒΑΤΗ*.
<https://ant1medialab.gr/el/podosfairo-kai-politiki-mia-shesi-symvatika-asymvati>

aokerkyra.com. (n.d.). *ΦΙΛΑΘΛΟΙ*. <https://aokerkyra.com/article/sindesmos-filathlon-vourligans>

aokerkyra.com. (n.d.). *ΙΣΤΟΡΙΑ*. <https://aokerkyra.com/article/i-idrysi>

corfucorner.gr, (n.d.). *Σιωπηρή» επανάκαμψη Λιμπάντση στην ΠΑΕ Κασσιώπη!*
<http://www.corfucorner.gr/archive?id=23709&obj=news&category=1>

corfucorner.gr, (n.d.). *Ο... φευγάτος Πρόεδρος έγινε Αντιδήμαρχος!*
<http://www.corfucorner.gr/mobile/?id=23686&obj=news>

corfu-kerkyra.eu. (n.d.). *Πολιτισμός*. <https://www.corfu-kerkyra.eu/el/politismos-kerkyra.php>

El.wikipedia.org. (n.d.). El.wikipedia.org/wiki. Retrieved July 13, 2022, from
https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91.%CE%9F_%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1#%CE%A0%CF%81%CE%BF%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1_%CE%91%CE%9F_%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1

el.wikipedia.org. (n.d.). Πρωτάθλημα Ελλάδας ποδοσφαίρου ανδρών.

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CF%81%CF%89%CF%84%CE%AC%CE%B8%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1%CF%82_%CF%80%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%AF%CF%81%CE%BF%CF%85_%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CF%81%CF%8E%CE%BD

el.wikipedia.org. (n.d.). Ειδικό ερασιτεχνικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου 2022

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B9%CF%84%CE%B5%CF%87%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CF%80%CF%81%CF%89%CF%84%CE%AC%CE%B8%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1_%CF%80%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%AF%CF%81%CE%BF%CF%85_2022

el.wikipedia.org. (n.d.). Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Κέρκυρας.

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%88%CE%BD%CF%89%CF%83%CE%B7_%CE%A0%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD_%CE%A3%CF%89%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CF%89%CE%BD_%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1%CF%82

el.wikipedia.org. (n.d.). Κατάλογος ποδοσφαιρικών σωματείων Ε.Π.Σ. Κέρκυρας.

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B1%CF%84%CE%AC%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%BF%CF%82_%CF%80%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD_%CF%83%CF%89%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CF%89%CE%BD_%CE%95.%CE%A0.%CE%A3_%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1%CF%82

epskerkyras.gr. (n.d.). ΕΝΩΣΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, Ιστορία.

<https://www.epskerkyras.gr/history.asp>

epskerkyras.gr, (n.d.). Ιστορία. <https://www.epskerkyras.gr/history.asp>

kerkyraikos-gymnastikos-syllog.webnode.gr. (n.d.). Η ιστορία μας. [https://kerkyraikos-gymnastikos-syllog.webnode.gr/%CE%B7-](https://kerkyraikos-gymnastikos-syllog.webnode.gr/%CE%B7-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CF%82/)

[%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CF%82/](https://kerkyraikos-gymnastikos-syllog.webnode.gr/%CE%B7-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CF%82/)

kerkyrasimera.gr. (n.d.). Σε αναστολή λειτουργίας ο ΑΟ Κασσιόπης.

<https://www.kerkyrasimera.gr/archives/102133/%CF%83%CE%B5-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%AE-%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BF-%CE%B1%CE%BF-%CE%BA%CE%B1%CF%83%CF%83%CE%B9%CF%8C%CF%80%CE%B7/>

nestro. (2010, Αύγουστος 29). Α.Ο. Κέρκυρα.....mybike.gr.

<https://www.mybike.gr/topic/35675-%CE%B1%CE%BF-%CE%BA%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1/>

oiko.wordpress.com. (2010, ιούλιος 10). Γαληνός (129, Πέργαμος – 199, Ρώμη) : Περί Αλυπίας και Ποδοσφαίρου. <https://oiko.wordpress.com/2010/07/10/%CE%B3%CE%B1%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CF%8D-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AF-%CE%B1%CE%BB%CF%85%CF%80%CE%AF%CE%B1%CF%82/>

sansimera.gr, (n.d.). Η ιστορία του ποδοσφαίρου. <https://www.sansimera.gr/articles/19>

sites.google.com, (n.d.). Ιστορίες ομάδων Β εθνικής, Κέρκυρα. <https://sites.google.com/site/betafansteamhistory/kerkyra>

slgr.gr, (n.d.). Α.Ο. ΚΕΡΚΥΡΑΣ, Στατιστικά. <https://www.slgr.gr/el/team/203/playersStats/4/>

TANEA Team. (2021, Ιούνιος 12). Euro 2004: 17 χρόνια από τη μεγαλύτερη επιτυχία του ελληνικού ποδοσφαίρου. <https://www.tanea.gr/2021/06/12/sports/othersports/euro-2004-17-xronia-apo-ti-megalyteri-epityxia-tou-ellinikou-podosfairou/>

